

தாரிடிஸ்

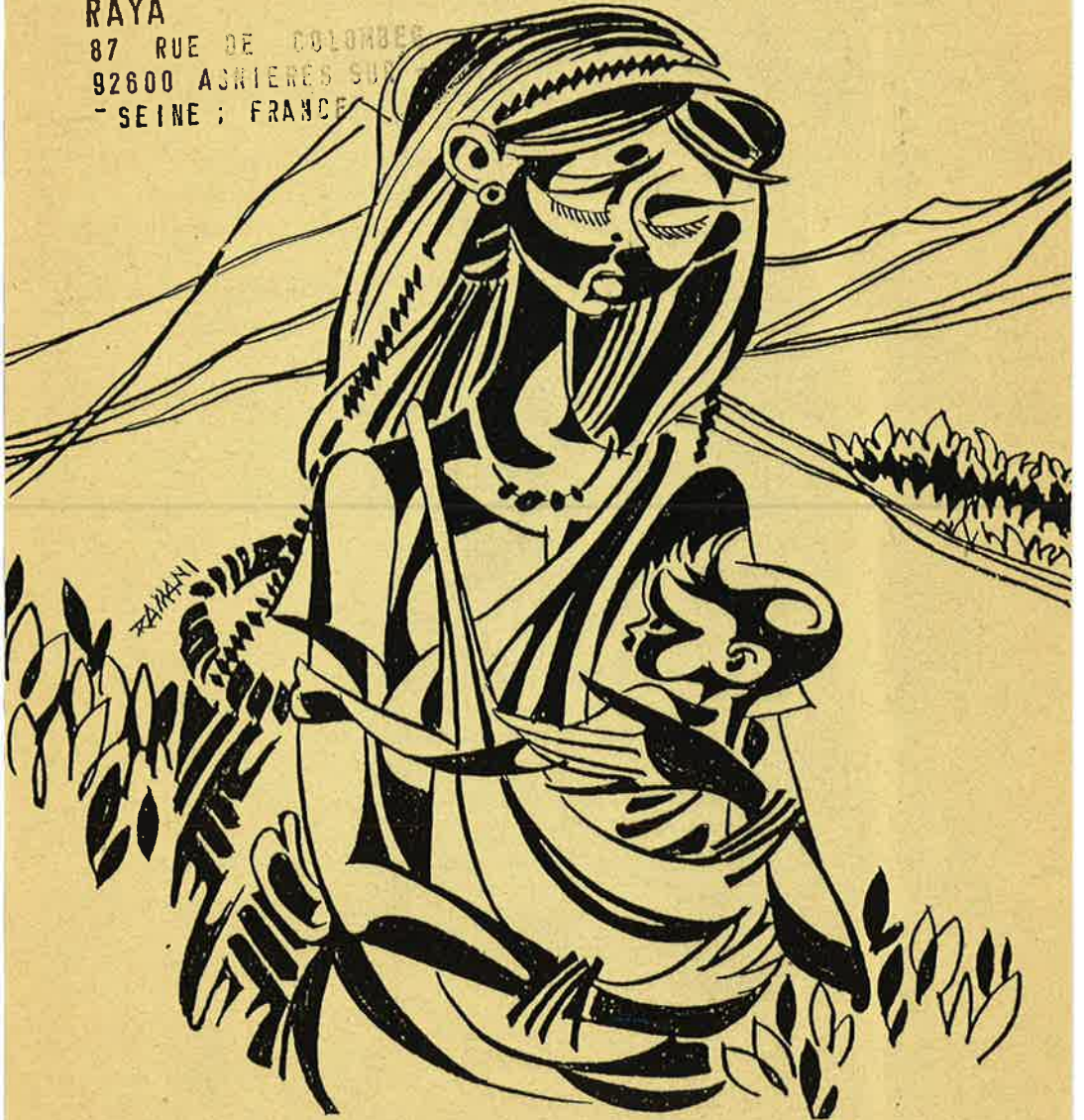

RAYA

87 RUE DE COLOMBES

92600 ASNIERES SUR

- SEINE ; FRANCE

TAMILISCHE ZEITSCHRIFT DES SUDASIEN BÜRO NR.5

உழைப்பவர்களுக்கே உலகம்

முடிசெலும்பாலி மண்னைக் கிளறி
 வியர்வை முத்திக்களைக் கொட்டிக் கொட்டி
 நாடும் தேயும் மண்ணில் மாயும் வெய்யில் காயும்
 உயிர்க் கூடுகள் நாங்கள். உழைப்பாளிகள் நாங்கள்.
 எங்களை வெய்யிலில் காயப் போட்டுத்தான் பல பேருக்கு
 பந்திப் பாய் முடைநீடு கொடுக்கிறோம். ஆனால்
 பல சுறாய் உடைநீடு சிடக்கிறோம்.
 இனி அணியாக இணைவோம். உரிமைக்காய்ப் பணியாற்ற முனைவோம்.

கரையில் நின்றால் பலர் வீட்டில் உலகன் கொதிப்பதில்லை.
 கடலில் நின்றால் எம் வீட்டில் உயிர்கள் ஊடிப்பதில்லை.
 கடலில் கட்டுமரத்தின் ஊர்தும்போது கூடத் தயரப்படுவதில்லை.
 தரையிலோ
 விழித்திருக்கும்போதே எங்களை விழுங்க எத்தனை தீயின்கிணங்கள்.
 அந்தனையும் தாண்டி எங்கள் வாழ்க்கை
 அரை வயிற்றுக்காக வேண்டி தினம் சூடுகிறோம் வேட்டை.
 பகலே இரவு உரசும்போது இறங்கி
 இரவைப் பகல் இடறும்போது ஏறகிறோம்.
 உயிர்க்கூடுகள் நாங்கள். உழைப்பாளிகள் நாங்கள்.
 "ஊண்டில்" கூட எங்களுக்குக்கத்தான்.
 சயரத்தைப் போட்டு உயரத்தைப் பிடிப்போம்.

உழைத்தும் கூடு இல்லாக் குருவி
 உதிரம் உருசி வியர்வை அருவி
 தழைக்கும் திணைத் தறிக்கும் கருவி
 தாகம் தீர்க்கும் சருகாய்க் கருசி
 ஆம்
 எங்களைப் பார்த்தால் எழுதுகுகள் இப்படித்தான்
 நிரைப்பட்டி நிற்கும்.
 நீங்கள் களைப்புக்காக அருந்தும் தேநீர்
 நாங்கள் பிழைப்புக்காக சிந்திய செந்நீர்.
 சூரியன் இலகலகிப்பச் செயல் தயாரிக்கக் கற்றுக் கொடுத்ததே
 எங்களுக்குக்கத்தான்.
 தேயிலைக் கொழுநீறுகளைக் கிள்ளிக் கொடுத்தி விட்டு
 குப்பைகளை அள்ளிக் கொள்ளும் நாங்கள்
 குளிந்தே நிற்கிறோம்.
 அது
 நிமிர்வதற்காகவே.

— அனுபம்

திருவிழா

மே தினம் என்றதுமே இலங்கையில் அனைவரிடமும் நினைவுக்கு வருவது காலிமுகத்திடலும், இந்தியாவிலிருந்து வருவிக்கப்படும் பாடகர்களும். மே தினம் என்பது இன்றெல்லாம் ஒரு கனியாட்டமாகவே கொண்டாடப்படுகிறது. தொழிலாளர்களின் வெற்றியைக் குறிக்கும் இந்நாள் இன்று காரணம் புரியாமல் முதலாளிகளாலும், சுரண்டல்காரர்களாலும் உல்லாசமாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. இந்நாளுக்கு காரணமானவர்களை, உழைத்துத் தேய்ந்துபோய், முதலாளிகளின் உல்லாசங்களை பார்க்க வேண்டிய பார்வையாளர்களாக ஒதுங்கி நிற்கும் தொழிலாளர்களைப் பற்றியார் சிந்தித்துப் பார்க்கிறீர்கள்? ஒவ்வொரு தொழிலாளியும் வாழும் வாழ்க்கை பற்றி எத்தனை பேருக்குத் தெரியும்? .

இலங்கை நான்கு புறமும் கடலால் சுற்றிவளைக்கப்பட்ட தீவு. அந்தத் தீவில் குடியிருக்கும் பல மனித உயிர்கள் சுற்றியுள்ள கடலை நம்பியே இருக்கின்றன. அந்த உயிர்களை நம்பி வேறு பல ஜீவன்கள் வாழுகின்றன. கடலில் தமது உயிர்களைப் பணயம் வைக்கும் மீனவத் தொழிலாளர்களின் அலவங்களைத் தெரிந்திருப்பவர்கள் எத்தனைபேர்? . மனைவி, பிள்ளைகள் கண்ணீருடன் கரையில் காத்தது நிற்க, சூரியனே ஓய்வு பெறும் நேரத்தில் மீனவத் தொழிலாளி தண்ணீருக்குள் இறங்குகிறான். அவர்களுடைய வேலைநாள் இருளுடன் ஆரம்பிக்கிறது. கடலில்கூட மனிதன் எல்லைகள் போட்டு பங்குகள் வைத்திருக்க, அலைகள் அவற்றைத்தாண்டி ஆழ்கடலை நோக்கி தொழிலாளியைக் கொண்டு செல்கின்றன. நிலவு நடு உச்சியில் நிற்க, இழுத்துக் கொள்ளத் துடிக்கும் கடல் கீழே ஆர்ப்பரித்து நிற்க உணவு உட்கொள்ளவேண்டிய சந்தர்ப்பம் இவர்களைத் தவிர வேறு யாருக்குக் கிடைக்கிறது? . உலகமே உறங்கியிருக்க, விடிந்ததும் அவர்களுக்குப் படைப்பதற்காக ஆழக் கடலில் தனியர்களாக மீனவத் தொழிலாளிகள் கடலை ஆராய்கிறார்கள். காற்றோ, மழையோ, கடலோ அவர்களின் உயிரைப் பறித்துவிடும் என்று கவலைப்படுவது அந்தத் தொழிலாளிகளின் குடும்பங்கள் மட்டும்தானே? .

இரவில் மாண்டு மறபடி பகலில் மீளும்போது அந்தத் தொழி

லாபிகளே வரவேற்க யாரும் நிற்பதில்லை. அவர்கள் கொண்டு வருபவைக்காக சம்மட்டியாரும், தரகர்களுமே ஆவலாக நிற்பார்கள். பன்விரண்டு மணித்தியாலங்களுக்கு மேலாகக் கண்விழித்த, நீர்ப்பரப்பிலிருந்தாலும் காய்ந்து போய் வரும் தொழிலாளர்களே யாரும் வட்சியம் செய்வதில்லை. சம்மட்டியார்களின் ஆர்வம் முழுவதும் மீன்களிலேயே இருக்கும். ஏனெனில் படகு அவர்களுடையது. வலை அவர்களுடையது. கடல் கூட அவர்களுடையதுதான். அதனால் மீன்களும் அவர்களுடையதாகிப் போய்விடுகின்றன.

உழைப்பு முழுவதையும் கண் முன்னாலேயே பறிகொடுத்துவிட்டு குடிசைகளுக்கு வரும் மீனவத் தொழிலாளிகளுக்கு அங்கே குடும்பப் பிரச்சினைகள் எதிர்பார்த்திருக்கும். குடும்ப அங்கத்தவர்களின் பசி, படிப்பு, சுகமீனம், பிற தேவைகள்... இவற்றிலும், மீன்பிடி உபகரணங்களை சர்ப்பெய்து தயார் படுத்துவதில் அவர்களின் பகல்பொழுது முடிந்துவிடும். மாலை யில் சம்மட்டியார்களின் கல்வீடுகளுக்கு முன்னால் கை கட்டி, வாய்பொத்தி பவ்வியமாக நிற்கையில் சில்லறைக்காகக் கள் முன்னால் எறியப்படும். எண்ணிப்பார்த்துப் போதாமையைத் தெரிந்துகொண்டு தலையைச் சொறிந்தால் பழைய கடன் கழிக்கப்பட்டிருவிட்டதாகப் பதில் வரும். இன்னும் குழைந்து பரிசாபத்தைத் தெரிவித்தால் கொஞ்சச் சில்லறையுடன் புதிய கடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டதாக அபாய அறிவிப்புக் கிடைக்கும்.

அதன்பின் இரவாகிவிடுகிறது. மறுபடியும் கடல், மீன் பிடிப்பு, தரையில் சம்மட்டி, உழைப்பு பறிமுதல், வீட்டுப் பிரச்சினை, பழைய கடன் கழிப்பு, புதிய கடன் ஆரம்பம்... மீனவத் தொழிலாளிகளின் உயிருடன் விளையாடிக் கொண்டு அவர்களைச் சுரண்டிக் கொண்டிருப்பவர்களால் தான் மே தினம் கோலாகலமாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. கடல் உட்பட எதுவுமேயற்ற நிலையில் மீனவத் தொழிலாளிகள் காய்ந்து, கருவாடாகிக் கொண்டிருக்கும்போதுதான் தோரணங்கள் கட்டி, ஒலிபெருக்கி அலறி மே தினம் கொண்டாடப்படுகிறது.

வறண்டுபோயும், சலுப்பாகவும் ஸ்ரண்டுபட்டுக் கொண்டிருக்கும் நிலங்களில் தங்கள் சக்தியை விதைத்து, உழைப்பை அறவடை செய்து, அநியாயமாக அதைப் பறிகொடுக்கும் விவசாயத் தொழிலாளர்களின் கஷ்டங்களை கால்களில் மண் படாதவர்கள் அறவார்களா? ஆகாயத்திலும், மண்ணிலும் நம்பிக்கை வைத்து, இருப்புகள் அனைத்தையும் போதாவிட்டால் கடனையும் முதலாக்கித்தான் நிலத்தில் தங்கள் வாழ்க்கையை ஒப்படைக்கிறார்கள் விவசாயத் தொழிலாளிகள். விதைப்புடன் அவர்கள் முயற்சி முடிந்துவிடவில்லை. நீர் நிலைகள்கூட தவிப்பட்டவர்களின் சொத்தாகி தடுத்து வைக்கப்படுகையில் அவற்றைக்காகப் போராட வேண்டியிருக்கிறது. பயிர்களுக்கு உரப்பசி ஏற்படுகையில் பணத்தைத் தேட வேண்டியுள்ளது. கிருமிகள், பூச்சிகள் பலவியடுக்க படையெடுக்கையில் மறுபடி பணத்தை நாடவேண்டும். இயற்கையோடு இவர்கள் போராடிக் கொண்டிருக்கும் அதே நேர

த்தில் குடும்பப் பிரச்சினைகளுக்கும் ஈடுகொடுக்க வேண்டியுள்ளது. வயிற்
றைச் சமாதானப்படுத்த வேண்டும். பள்ளி செல்வம் பிள்ளைகளுடன் ஒத்த
ழைக்க வேண்டும். திருமண வயதில் இருப்பவர்களுக்கு அறவடைநான்வரை
காலக்கெடு வைக்க வேண்டும்.

விதைத்ததின் பயனைச் சேகரிக்கும்போதாவது விவசாயத்
தொழிலாளர்களால் நிறைவைக் காண முடிகிறதா? சந்தைக்குள் காலை
வைப்பதற்கு முதலே குறக்கே வந்துவிடும் அரைவிலை, கால்விலைத் தரக
ர்கள். போக்குவரத்துச் செலவுகள். மிக்சிய பணத்தை மடியில் முடிச்சப்
போட்டு வைப்பதற்கு முன் விறைப்பாக வந்து நிற்கும் கடல்காரர்கள்.
இவைகளைத்தாண்டி வீட்டிற்கு வந்தால் அங்கே ஆர்வமாகக் காத்த நற்
கும் வீட்டுச் செலவுகள். எல்லாம் முடிந்த நிலையில் மறபடி நம்பிக்கை
யோடு மண்ணில் வாழ்க்கையை ஆரம்பித்து, ஐக்காயத்தை எதிர்பார்த்து,
கிருமிகளுடனும், மனிதத்தோல் போர்த்தியவர்களுடனும் போராடி.....

இப்படியாக விவசாயத் தொழிலாளிகள் மண்ணோடு மண்ணுக்கி
கொண்டிருக்கையில் தான் மேடைகள் போடப்பட்டு 'உழுதனோ வாழ்வா
ரே வாழ்வார்....' போன்ற வீர வசனங்கள் முழங்கப்படுகின்றன.
தாராள பொருளாதாரக் கொள்கைகளால் உள்கூர் உற்பத்திகளையும்,
உற்பத்தியாளர்களுக்கும் சமாதியாக்கி அந்தச் சமாதியில் இறக்குமதிப்
பொருட்களால் அலங்காரம் செய்யவர்களால்தான் இன்ற மே தினம்
கொண்டாடப்படுகிறது. எல்லோருக்கும் உணவு படைத்துவிட்டு கையேந்தி
நிற்கும் விவசாயத் தொழிலாளர்களை ஓரமாக நிற்க வைத்து விவத்தி
விட்டுத்தான் அலங்கார வர்த்திகள் ஈர்வலம் போகின்றன.

ஆண்ட ஆங்கிலேயரால் அநியாயமாக இறக்குமதி செய்யப்பட்ட
தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் நிலையை நினைத்துப் பார்ப்ப
வர்களை விரல்விட்டு எண்ணலாமா? இந்தியாவிலிருந்து காலை எடுத்து
வைத்த நாள்முதல் உயிர்ப்பலிகளை மட்டுமே சந்திக்கும் இவர்களின் துய
ரங்களை தேற்றைக் குடிகளையில் கூடவா நினைக்கக் கூடாது? மனிதர்
வாழக்கூடிய இல்லங்கள் எதுவும் அவர்களுக்கு இல்லை. வழங்கப்பட்டுள்ள
தகரக்கூடுகளிலும் எந்த வசதிகளும் இல்லை. அடிக்கடி நேரிடும் அபாயங்க
ளுக்குச் சிகிச்சையளிக்க போதுமான மருத்துவ வசதியில்லை. குளிரில் வி
றைத்தும், அட்டைகளுக்கு ரத்த தானம் செய்யும் கிடைக்கும் சம்பளத்
தில் பாதி மாதத்திற்கு மேல் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாத
நிலை. தோட்ட வாழ்க்கையைவிட்டு அந்தத் தொழிலாளிகளின் சந்ததி
கள் வெளியேறிவிடாமலிருக்க பிள்ளைகளின் கல்வி பாதுகாப்பாக நகக்
கப்படுகிறது. தோட்டத் தொழிலாளர்களின் உடம்பை உரமாக்கியே
அவர்களின் சந்ததிக்கு தொடர்ந்து வேலை வழங்கப்படுகிறது.

இவ்வளவு நிலைமகளிலும் உழைத்துத் தேய்ந்து கொண்டிருக்கும்

இவர்களுக்குத்தான் மக்கள் பிரதிநிதிகளே தெரவி செய்யும் வாக்குரிமை இல்லை. இவ்வளவும் ஏன்? மக்களின் வரிப் பணத்தில் ஊழலவர்கள், பிரதிநிதிகள், சங்கங்களின் தலைவர்கள் எல்லாம் வசதியாக இருக்கையில், நாட்டின் அந்நியச் செலாவணிக்காக தங்களுடைய பலி கொடுப்பவர்கள்தான் நாடற்றவர்கள் என்று அவசரமாக அப்புறப்படுத்தப்படுகிறார்கள். சங்கங்களின் பெயர்க்கும், அவற்றின் தலைவர்களின் பெயர்க்கும் தான் பத்திரிகைகளில் விளம்பரப்படுத்தப்பட்டனவே தவிர தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு அவர்கள் கேட்கும் உரிமைகள் வழங்கப்பட்டதாக இதுவரை இல்லை. மலைக்கு வெளியே இருப்பவர்கள்தான் தாங்களும், தங்களைச் சார்ந்தவர்களும் என்ற சுயநலமாக இருக்கிறார்களென்றால், மலையில் தொழிலாளர்களின் அடித்தளத்தில் அமைந்திருக்க வேண்டிய சங்கங்களும் பாராளுமன்றமாக நடந்து கொள்வது என்ன நியாயம்? தொழிற்சங்கங்கள் ஏன்? யாருக்காக? என்பதை இவர்கள் புரிந்துகொள்ளவில்லையா? .

பரம்பரை பரம்பரையாக கூலித் தொழிலாளர்களாகவே வாழ்க்கை நடாத்தி கேள்விக்குறியாகிப் போனவர்கள், கரணம் தப்பிவால் மரணம் என்ற நிலையில் தொழில் செய்யும் சீலத் தொழிலாளிகள், ஓய்வு என்பதையே அறிந்திராத, கடையில் நிற்கும் எடுபிடித் தொழிலாளிகள், சலவைத் தொழிலாளிகள், முடிவெட்டும் தொழிலாளிகள், தச்சு வேலைத் தொழிலாளிகள். என்ற தொழிலாளர்களின் பட்டியல் நீண்டு கொண்டே போகிறது. ஆனால் அவர்களுடைய உரிமைகள்தான் குறைக்கப்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றன.

மேடைகளில் ஆடம்பர ஆசனங்களில் ஓய்வுபெற்றவர்கள் அமர்ந்திருக்கும் தலைவர்களே, முதலாளிகளே, அந்த உயரத்திலிருந்து இறங்கி வந்து மண்ணில் உட்கார்ந்திருக்கும் தொழிலாளர்களைப் பாருங்கள். உங்களை அவ்வளவு உயரத்தில் ஏற்றி வைத்த அவர்கள் இன்னும் சீமே நற்பதைப் பாருங்கள். அவர்களுடைய உழைப்பை அவர்களுக்கே கொடுக்க நீங்கள் ஏன் தயங்க வேண்டும்?

இன்னும் சோர்ந்தபோய், முடங்கியிருக்கும் தொழிலாளர்கள் விழித்தெழ வேண்டும். தங்கள் முதலாளிகளின் முதலாளிகள் சவாரி செய்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். தொழிலாளர்களின் நிலை மாறுதலரை அவர்களைச் சுரண்டிக் கொண்டிருப்பவர்கள் அவர்கள் மேலேறிப் போய்க்கொண்டேயிருப்பார்கள். உரிமைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டிய பொறுப்பு தொழிலாளர்களிடம்தான் இருக்கிறது. சம்பிரதாயமாகத் தலைவர்களைத் தெரிவித்துவிட்டு உறங்கிவிடக் கூடாது. தொழிலாளர்களால் உயர்த்தப்பட்ட தலைவர்கள் முதலாளிகளுடன் இணைந்துவிடும் சந்தர்ப்பங்களே அதிகம். ஏனெனில் இருவரின் மட்டமும் ஒன்ற்தான். தொழிலாளர் கரங்களே இன்னும் எங்கிடுகையில் அதிகம். தொழிலாளர் பிரிவு பட்டிக்குடும் எல்லோரும் தொழிலாளர் என்ற ரீதியில் ஒன்றிணைய

வேண்டும். அனைத்து தொழிலாளர்க்கும் உரிமைகளுக்காக ஒன்றிணைந்து போராட வேண்டும். தொழிலாளர்களின் உழைப்பில்தான் அரசாங்கமே நடக்கிறது. இவ்வளவு சக்தியைப் பெற்றிருந்தும் அதைச் சரிவரப் பயன்படுத்தாமல் இருப்பது சரிதானா? இனிவரும் மே தினங்களாவது தொழிலாளர்களால் தொழிலாளர்களுக்காகவே கொண்டாடப்பட வேண்டும்.

அரசகர் கடிதங்கள்

ஆக்கபூர்வமான விமர்சனங்கள் வளர்ச்சிக்கு வழிகோலம் என நினைக்கிறேன். அட்டைப்படங்கள் நன்றாக உள்ளன. 'தெரியுமா' என்ற பகுதி தேவைதானா?

நோர்வே.

தி. தயாநிதி

சிறகதை, தொடர்கதை, கவிதை என்ற வட்டத்துக்குள்ள்தான் அமைய வேண்டும் என்ற நிபந்தனையை விடுத்து சுருக்கமாகச் சம்பவங்கள், நிகழ்ச்சிகள் இப்படிப் பல நல்ல விடயங்களை பக்கங்களைக் கணக்கு வைத்துத் தவிர்க்காமல் சேர்க்க முயற்சிக்கலாம்.

ஆப்பெற்றால்.

யோ. பீற்றர்

இரவல் பகுதி என்ற தலைப்பில் ஒரு ஊர் விலிருந்து தெரிந்த ஆக்கத்தைப் பிரசுரித்து வருகிறீர்கள். மூலப் புத்தகம் கிடையாத எம் போன்றவர்களுக்கு இது வரப்பிரசாதமாக அமைந்துள்ளது. இரவல் பகுதி என்று இரு சொற்களைத் தனித்து எழுதியுள்ளமை நீக்கப்படவேண்டும். இரவல் பகுதி இரவல் பகுதி என்றிருப்பதுதான் இலக்கண வழுவற்ற சொற்றொடராகும்.

டோற்றூட்டி.

திருமதி விக்னா பாக்கியநாதன்

கதைகள், கட்டுரைகள் எல்லாமே ஆரம்ப (சஞ்சிகையின்) காலகட்டமாதலால் நன்றாகவே இருக்கின்றன. சில கட்டுரைகளின் ஆழம் வெளிநாட்டுத் தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தவரையில் எவ்வளவு ஊர் அளவர்களைச் சென்றடைகிறது என்பது கேள்விக்குறையே?

கனடா.

இ. குமரகுரு

யுத்தநிறுத்தத்தை ஏற்படுத்தி விடுதலைப் புலிகளை பேச்சுக்கு அழைக்குமாறு இந்திய அரசைக் கோரி மட்டக்களப்பு மாமாங்கேஸ்வரர் ஆலயத்தில் கடந்த 31 நாட்களாக உண்ணா விரதம் அனுஷ்டித்து வந்த மட்டக்களப்பு அண்ணையர் முன்னணியைச் சேர்ந்த திருமதி பூபதி கணபதிப்பிள்ளை (வயது 48) 19.04.88 காலை உயிர் துறந்தார்.

பொருள் பூபதி காலமொழி சமயம் அவரது குடும்பத்தினர், உறவினர் மற்றும் அண்ணையர் முன்னணியினர், ஆதரவாளர்கள் ஆகியோரே இருந்தனர்.

நேற்றுக் காலை சுமார் 9 மணி யளவில் அவரது உயிர் பிரிந்ததாக அண்ணையர் முன்னணி வட்டாரங்கள் தெரிவித்தன.

முன்னர் உண்ணாவிரதம் இருந்த திருமதி அன்னம்மா தேவன் சிகிச்சைக்கேள்வ கோண்டு செல்லப்பட்டதைத்

தொடர்ந்து கடந்த மார்ச் 19 ஆம் திகதி திருமதி பூபதி மாமாங்கம் பிள்ளையர் ஆலயத்தின் உண்ணாவிரதம் இருக்க ஆரம்பித்தார். யுத்தநிறுத்தம் மேற்கொண்டு இந்திய அரசு புலிகளை பேச்சுக்கு அழைக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை இவர் முன்வைத்திருந்தார்.

உண்ணாவிரதம் திடீராக அடங்கி இருந்திய இராணுவத்தினர் சேர்ந்து உண்ணாவிரதத்தைக் கைவிடுமாறு கேட்டு வந்த போதிலும் திருமதி பூபதி மனமே மறுத்தார். இவருக்கு சிகிச்சை அளிப்பதையும் முன்னர் மறுத்து வந்தது.

இவர் "கோயா" நிலையை அடைவதற்கு 5 நாட்களுக்கு முன்னதாக, அண்ணையர் முன்னணியின் கோரிக்கையை வென்றெடுத்தும் வளை உண்ணாவிரதம்

பொராட்டத்தை நடத்துமாறு முன்னணி உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக் கொண்டதுடன், தாம் உயிர் நீக்கும் பட்சத்தில் மரணச் சடங்கை பிரமாண்டமாக நடத்துமாறு கேட்டதாகவும் முன்னணியினர் தெரிவித்தனர்.

திருமதி பூபதி 5 பிள்ளைகளுக்கும் தாயாவார். இவர்களைச் சூலர் இலங்கைப் படைகளின் துன்பாக்கீழ் பிரயோகத்திற்கும் பணியாகி வட்டாரம்.

தற்போதள்ள இரு ஆண்கள், இரு பெண்களின் மகன்களும் பூபதி முகாமில் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளார். இவரது கணவரின் மனைவியின் இருந்த ஒவ்வொரு பெற்றவர்.

மக்கள் அஞ்சலி இடேவேளை இவரது உடல் நேற்று மாமாங்கத்தின் உள்ள அண்ணையர் முன்னணி ஆலயத்தை நிற்கு பொதுமக்கள் அஞ்சலிக்காக எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. கருவேப்பங்கெணியின் உள்ள அவரது சேந்த இல்லத்தில் 5 நாட்கள் நோய் உடல் அஞ்சலிக்காக வைக்கப்பட்டிருந்தும், நல்லடக்கத்தை பொது இடமொன்றில் நடத்த ஏற்பாடு மேற்கொள்ளப்படுவதாகவும் தெரிகிறது.

திருமதி பூபதியின் மறைவை யொட்டி நேற்றுப் பகல் அண்ணையர் முன்னணி மட்டக்களப்பு

பகுதியெங்கும் துண்டுப் பிரசாரம் களை வெளியிட்டிருந்தது. இதில் பின்வருமாறு தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது.

"பொர் நிறுத்தம் ஏற்படுத்தி பேச்சுவார்த்தை மூலம் அமைதியை நிலை நிறுத்துமாறு கோரி உண்ணாவிரதம் இருந்த திருமதி பூபதி அமரத்தாவம் அடைந்தார் — எப்பதை வேதமொழியும் அறியத் தகுமெனும், எமது மக்களுக்காக உயிர்த்தியாகம் செய்த அன்னக்கு அஞ்சலி அளவத்தாமாறும் அவரது ஆத்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்திக்குமாறும் தமிழ் பேசும் மக்களை வென்றெடுக்கும்."

இது சமயம் முன்னணித்தலைவி திருமதி வே. சுபேந்திராதேவி, செயலாளர் திருமதி எஸ். செல்வரத்தினம் ஆகியோர் கட்டளைகளை அறிக்கையிட்டு, முன்னணியின் கோரிக்கைக்கு புர்ப்புரை ஆதரவு காட்டிய மக்கள் இருந்திப்பூதியில் ஆத்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்திப்பதுடன் வீடுகள் மற்றும் கட்டிடங்கள் வாகனங்களில் வெள்ளை, கறுப்புக் கொடி களைப் பறக்க விட்டு துக்கம் அனுஷ்டிக்குமாறும் கோரப்பட்டிருந்தது.

உண்ணாவிரதத்தை மேலும் தொடர்வதற்கான ஏற்பாடுகள் குறித்து நேற்றுப் பிற்பகல் அண்ணையர் முன்னணி கூடி ஆராய்வுக்குப்பதாகவும் முன்னணி வட்டாரங்கள் தெரிவித்தன.

இன்றைய இவ்நாடக

தென்னாசிய நிருபன நிர்வாகிகளில் ஒருவரான திரு. ஜாலந்நார் கெல்லர் 1988 மார்ச் 5 ன் திக்தி முதல் ஏப்ரல் 17 ன் திக்தி ஁னர இலங்கையின் பல பாகாங்களுக்கும் ஁நரடியாக பயணம் செய்து ஁சுதரித்த தகஉல்களின் தொகுப்பு.

யாழ்ப்பாணம்

மிக மோசமான செல் தாக்குதல்களோ, துப்பாக்கிக்கூடுகளோ இந்த மாதங்களில் நடைபெறவில்லையாயும் யாழ் மக்கள் சாதாரண நிலைக்கு திரும்புவது சாத்தியமில்லாதிருக்கிறது.

நாளாந்த வாழ்க்கை

தமது நாளாந்த கருமங்களை யாழ் குடாவில் இருப்பவர்களால் மேற்கொள்ள முடியாதபடி அவர்களேச் சிரமப்படுத்தும் இடையூறுகளாவன-

1. ஁ரடங்குச் சட்டம் இல்லாத வேளைகளிலும் இந்திய இராணுவத்தினரின் திடீர் சுற்றிவளைப்புகள், தேடுதல் வேட்டைகள் இடம்பெறுதல்.
2. முற்கூடிய அறிவித்தல்கள் எதுவுமின்றி பகல் நேரங்களில் கூட திடீர் திடீரென ஁ரடங்குச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்படுகிறது.
3. கச்சேரி மற்றும் முக்கியமான அவ்வகங்கள் எதுவும் ஒழுங்காக இயங்கவில்லை. மாதத்தில் சில நாட்களில் மட்டுமே கச்சேரி இயங்குகிறது.
4. எரிப்பாருள் இன்றும் சாதாரண விற்பனைக்கு வரவில்லை.
5. 1.25 சி.சி வரையான மோட்டார் கைக்கிண்களுக்கு மட்டுமே அனுமதிப்பத்திரம் வழங்கப்படுகிறது. அனுமதிப்பத்திரத்தைப் பெறவதற்குத் தேவையான எல்லா பத்திரங்களும் இருந்தாலும் ஒரு நாள் அல்லது கூடுதலான நாட்கள் விரயமாக்கிய பின்னரே அனுமதிப்பத்திரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள முடிகிறது.

உணவுப்பொருட்களும், ஏனைய பொருட்களும்.

உணவு மற்றும் ஏனைய பொருட்களை ஏற்றிக்கொண்டு வரும் வாகனக்காரர்கள் கொடும்புக்கும் யாழ்நகருக்குமிடையே பல பிரச்சினைகளு

க்கு முகம் கொடுக்க வேண்டியிருப்பதால் யாழ்ப்பாணத்தில் உணவு மற்றும் ஏனைய பொருட்களின் விநியோகம் இன்னும் வழமைக்குத் திரும்பவில்லை. உணவு, மற்றும் பொருட்களை ஏற்றுவதும் லொறிகள் இந்திய இராணுவத்தினரால் தடுக்கப்பட்டு அவர்களுடைய சொந்த தேவைகளுக்குப் பாவிக்கப்படுகின்றன. ஆயுதபாணிக் குழுக்களால் வாகனங்கள் வழிமறிக்கப்பட்டு கொள்ளையடிக்கப்படுகின்றன. யாழ்ப்பாணத்திற்கும் கொழும்பிற்குமிடையே ஏராளமான சோதனைத் தடைமுகாம்கள் இருப்பதால் பிரயாணத்தில் அதிக நேரம் விரயமாகிறது.

பயிர்ச்செய்கை .

மற்படி எல்லாவற்றையும் புதிதாகவே ஆரம்பிக்கவேண்டியிருப்பதால் விவசாயிகளால் பயிர்ச்செய்கையை ஆரம்பிக்க முடியாமலிருக்கிறது. தோட்ட நிலங்கள் யாவும் பாழடைந்திருப்பதால் அவை மிகுந்த பிரயாசையுடன் செப்பனிடவேண்டிய நிலையில் உள்ளன. விவசாய உபகரணங்கள் நிர்மூலமாக்கப்பட்டுள்ளன. கடந்த வருடங்களில் அநேகர் தமது சேமிப்புகளை முழுவதும் செலவழித்திருப்பதால் அல்லது இழந்திருப்பதால் சகல தேவைகளுக்கும் அவர்களுக்குப் பணம் தேவைப்படுகிறது. சிறு தோட்டப் பயிர்ச்செய்கைகளில் ஈடுபட்டிருக்கும் விவசாயிகள் போதிய போக்குவரத்து வசதியின்மை பாதிக்கிறது.

மீன் பிடி .

பெரும்பாலான மீனவர்கள் தங்கள் படகுகள், மோட்டார்கள், வலைகள், ஏனைய மீன்பிடி உபகரணங்கள் யாவற்றையும் முற்றாக இழந்துள்ளார்கள். மீன் பிடிப்பதற்கும் அவர்கள் அனுமதிக்கப்படவில்லை. விதிவிலக்காகச் சிலரைத் தவிர மீன்பிடியை மட்டுமே நம்பியிருக்கும் குடும்பங்கள், யாழ், கிளிநொச்சி, மூலலைத்தீவு மாவட்டங்களில் சொல்லவொலுக் கஉட்டங்களை அனுபவித்தக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் அந்த இடங்களிலுள்ள இராணுவ மேலிடங்களில் சில நேரங்களில் மட்டும் மீன்பிடிக்க அனுமதியளிக்கின்றன. ஆழக்கடலில் இரவில் மீன்பிடிக்கும் மீனவர்களுக்கு இந்த அனுமதி எந்தப் பயனையும் தரவில்லை.

கல்வி .

தலைர் ஊரடங்குச் சட்டங்கள், தேரூதல் நடவடிக்கைகள், போக்குவரத்து வசதியின்மை போன்ற காரணிகள் பிள்ளைகளின் கல்வியை மிக மோசமாகப் பாதித்துள்ளன. குறித்த தவண்களில் அந்த தவண்களுக்குரிய பாடங்களை மேற்படி காரணிகளால் முடிக்க முடியாமல் சிரமத்துக்குள்ளான ஆசிரியர்கள் பாடசாலை விடுமுறை நாட்களிலும், ஏனைய விடுமுறை நாட்களிலும் மேலதிக வகுப்புகளை நடாத்தி பாடங்களை முடிக்க வேண்டிய

நிர்ப்பந்தத்தினை இருக்கிறார்கள். 1987ம் ஆண்டு க.பொ.த.சாதாரணதரப் பரீட்சைக்குத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டிய சமார் 55,000 மாணவர்கள் பரீட்சை இறுவரை நடைபெறுததால் தமது பயனுள்ள நேரங்களை விரயமாக்க வேண்டியவர்களாயினனர்.

பொது.

ஆயிரக்கணக்கான வீடுகள் தரைமட்டமாக்கப்பட்டுள்ளன அல்லது சேதமாக்கப்பட்டுள்ளன. வீட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் தமது வீடுகளை திருத்தவதற்கோ, புதுப்பிப்பதற்கோ எந்த வழியும் இல்லாதுள்ளனர். மார்ச் 88ல் (இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தத்தின் பின்) முத்தையன்கட்டில் 63 வீடுகள் எரிக்கப்பட்டன. ஏராளமானோர் எந்த வசதிகளும் இல்லாத அசாதாரணமான இடங்களில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். (யாழ்ப்பாணத்திற்கு இந்திய இராணுவம் வந்தபின்) தமது குடும்ப அங்கத்தவர்களை இழந்தவர்கள், குடும்பத்திலுள்ள உழைப்பாளிகளை இழந்தவர்கள் தங்களின் உணவு மற்றும் அடிப்படைத் தேவைகளுக்கு மற்றவர்களின் உதவியை எதிர்பார்த்து காத்திருக்கிறார்கள். மாவட்ட வைத்தியசாலைகளைத் தவிர ஏனைய அரசு சுகாதார நிலையங்கள் சரியாக இயங்கவில்லை. யாழ் குடாநாட்டின் பொருளாதாரத்தை மறுசீரமைக்கக்கூடிய எந்தவித திட்டவட்டமான நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

ஏற்கெனவே ஆரம்பமாகியிருக்கும் இந்தியாவிலிருந்து தமிழ் அகதிகளைத் திரும்பியனுப்பும் நடவடிக்கைகளால் தற்போதுள்ள பிரச்சினைகள் இன்னும் அதிகரிக்கலாம் என்று பலர் பயப்படுகிறார்கள். இந்தியாவிலுள்ள தமிழ் அகதிகள் காங்கேசன்துறைக்கு அனுப்பப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஐரோப்பாவிலிருந்து வருபவர்களுக்குக் கூட இதுவே நிகழலாம். அகதிகளுக்கு அவர்களுடைய சொந்த இடங்களில் புனர்த்தாரண வசதிகளைச் செய்து கொடுக்காத அதிகாரிகள் காங்கேசன்துறையில் அமைக்கப்பட்டுள்ள 'நிரந்தர மாறிச் செல்லல் முகாம்' எனப் பெயரிடப்பட்ட அகதி முகாமில் திரும்புவரும் அகதிகளைத் தங்க வைக்கிறார்கள்.

யாழ் சட்டத்தரணி திரு சேவியருடன் பேட்டி.

யாழ் மக்களின் மனோநிலையை எப்படி உணருகிறீர்கள்?

இன்று அவர்களின் மனோநிலை அமைதியாக இருக்கிறது. ஆனால் ஒக்ரோபர் 87 லிருந்து டிசம்பர் 87 வரை இந்திய இராணுவத்தினரின் நடவடிக்கைகளால் தாங்கள் அனுபவித்த சிரமங்களை மன்னிக்க. அவர்கள் தயாரில்லை. தங்கள் எதிர்நிபத்தெரவிப்பதற்கான சந்தர்ப்பத்திற்காக அவர்கள் காத்திருக்கிறார்கள். மேற் குறிப்பிட்ட காலத்தில் நடந்த அக்கிரமங்களையும், மனித உரிமை மீறல்களையும் அவர்கள் மறந்துவிடுவார்களென

நான் நினைக்கவில்லை.

இந்திய இராணுவத்தினரின் அக்கிரமங்களைக் காட்டும் சில உதாரணங்களை சொல்ல முடியுமா?

இந்திய இராணுவம் கற்பழித்தது. ஏராளமான பொதுமக்களை இரக்கமில்லாமல் கொன்றது. ஒரு மாதத்திற்கும் மேலாகவே ஊரடங்குச் சட்டத்தை நீடித்து வைத்திருந்தது. காரணமில்லாமல் கைது செய்தது. சித்திரவதை செய்தது. இந்திய இராணுவத்தின் நடவடிக்கைகளின்போது பல பொதுமக்கள் காழமல் போலீசர்கள். 1,500க்கு மேற்பட்ட பொதுமக்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். 1000க்கு மேற்பட்டவர்கள் இந்திய இராணுவத்தால் கைது செய்யப்பட்டு பலாலி, காங்கேசன்ஹை முகாம்களில் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருள்ளார்கள். கைது செய்யப்பட்டவர்களில் 80வீதமானவர்கள் புலிகளுடன் சம்பந்தப்படாதவர்கள் என்பதை என்னால் உறுதியாகச் சொல்ல முடியும். வடக்கும, கிழக்கும இந்திய இராணுவத்தின் கீழ் இருப்பது நிதர்சனமாகும்.

மேற்கு ஐரோப்பாவிலிருந்து தமிழ் அகதிகளைத் தற்போது திருப்பியனுப்புவது சரியா?

மேற்கு ஐரோப்பாவிலிருந்து தற்போது அகதிகளை திருப்பியனுப்புவது உசிதமானது என நான் நினைக்கவில்லை. அவர்கள் இங்கே திரும்பிவருவது பாதுகாப்பானதல்ல. அரசியல் குழப்பங்க்கும், அரசியல் பிரச்சினைக்கும் இங்கிருக்கும் நிலையில் அவர்கள் திரும்பிவந்தால் பல கஷ்டங்க்களைச் சந்திக்க நேரிடும். விசேடமாக மேற்கு நாடுகளிலிருக்கும் 17 வயதிற்கும் 35 வயதிற்கும் இடைப்பட்டவர்கள் சில சந்தர்ப்பங்களில் போராடும்படி (புலிகளினால்) கேட்கப்படலாம். (வேறப்பட்ட தமிழ் ஆயுதபாணிக் குழுக்க்குக்கிடை யேயான மோதலில்) ஆயுதங்களால் தாக்கப்படலாம். ஏனெனில் மேற்கு நாடுகளிலிருக்கும் அனைவரைப் பற்றியும் ஆயுதக் குழுக்க்குக்கு நன்கு அறிந்து வைத்துள்ளன.

புனருத்தாரண வேலைகள் நடைபெறுவதாக அரசாங்கம் அறிவித்திருந்தாலும் வடக்கிலும், கிழக்கிலும் இதுவரை எதுவும் ஆரம்பமாகவில்லை.

மன்ரூர்

சவில் நிர்வாகம்

முன்னர் அரசு அதிபர் கொல்லப்பட்டபின் புதிய அரசு அதிபர் மன்ரூர் மாவட்டத்திற்கென நியமிக்கப்பட்டார். எல்லா அரசு அலுவலகங்க்கும் வழமைபோல் திறக்கப்பட்டாலும் ஆயுதக் குழுக்க்குக்கின் ஆட்சேபணை காரணமாக

எவ்வித முன்னறிவுப்புமின்றி திடீரென மூடப்படும். இந் நடவடிக்கைகளுக்குள் பொதுமக்களே மிகவும் சிரமத்திற்குள்ளாகின்றனர். ஆயுதக் குழுக்களின் எதிர் ப்ப்புல் கடைகள் மூடப்படுவதுடன் போக்குவரத்தும் நிறுத்தப்படுகிறது.

விவசாயம்

தற்போது நெல் சாகுபடி நடக்கிறது. இம்முறை விளைச்சல் மிகவும் குறைவாகவே உள்ளது. நீர்ப் பஞ்சம் விவசாயிகளை அவ்வளவு நிலங்களிலேயே வேளாண்மை செய்ய நிர்ப்பந்தித்துள்ளது. அதுவடைக் காலங்களில் வழமையாக மட்டக்களப்பிலிருந்து பலர் வந்து வயலிலே வேலை செய்வார்கள். இந்த வருடம் அப்படி வருபவர்களின் எண்ணிக்கை மிக குறைவாகவே இருந்தது. அப்படி வந்தவர்களும் இந்திய இராணுவத்தால் பல அநாவசியத் தொல்லைகளை அனுபவித்தார்கள். சிலர் சந்தேகத்தின் பேரில் கைது செய்யப்பட்டார்கள்.

மீன்பிடி

வழமையையவிட மீன்பிடி குறைவாகவே காணப்படுகிறது. மீனவர்கள் இரவில் கடலுக்குச் செல்வது தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது. பகல் நேரத்தில்கூட காலை 8 மணிக்கு முன்பு மீனவர்கள் கடலுக்குச் செல்ல அனுமதியில்லை. மாலை 4 மணிக்குள் மீன்பிடித்தலை முடித்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த நடைமுறைகள் மீனவர்களுக்கு அசௌகரியங்கடனையும், பிரச்சினைகடனையும் ஏற்படுத்தியுள்ளன. அண்டைய கிராமங்களிலிருந்து இந்திய இராணுவத்திற்கு விண்ணப்பத்துக்கு மேல் விண்ணப்பங்கள் அனுப்பியும் பலன் மிகச் சொற்பமாகவே இருக்கிறது.

பாதுகாப்பு

இலங்கை இராணுவம் அனைத்து சோதனை முகாம்கடனையும் இந்திய இராணுவத்திடம் ஒப்படைத்துவிட்டது. இலங்கை இராணுவம் அமைத்திராத தடைகடனே இந்திய இராணுவம் பிரதான வீதிகளில் அமைத்துள்ளது. பொதுமக்கள் பொது வாகனங்களில் பிரயாணம் செய்யும்போது இந்திய இராணுவ முகாம்களுக்குகிடையேயுள்ள இடைவெளியை நடந்து கடக்கும்படி கட்டாயப்படுத்தப்படுகிறார்கள். இந்திய இராணுவத்தினரின் ரோந்தின்போது வாகனங்களோ, பொதுமக்களோ பிரதான பாதைகளில் போகமுடியாத வாறு பல மனித்தியாலங்களுக்குத் தடுத்து வைக்கப்படுகிறார்கள். இத்தகைய நிகழ்வுகளால் இந்திய இராணுவத்தின் சோதனை முகாம்கடனவிட இலங்கை இராணுவத்தின் சோதனை முகாம்கள் பரவாயில்லை எனப் பலர் நினைக்கிறார்கள்.

மார்ச் 17ல் வெள்ளாங்குளத்தில் 18 வீடுகளில் உடமைகள் அனைத்தும் சூறையாடப்பட்டதுடன் அந்த வீடுகளுக்கு தீ வைக்கப்பட்டு முற்றாக எரிக்க

கப்பட்டன. இந்த வீடுகளிலிருந்து 94 பேர் இன்றுவரை வீடில்லாத நிலையிலேயே இருக்கின்றார்கள். பலர் பொதுக் கட்டிடங்களில் தங்கியிருக்கிறார்கள். சிலர் தமது உறவினர்களுடன் தங்கியிருக்கிறார்கள்.

வேறப்பட்ட ஆயுதக் குழுக்கள் தமக்குள் மோதிக் கொள்ளும்போது ஒவ்வொரு தரப்பிலும் பலர் கொல்லப்படுகிறார்கள். இந் நேரத்தில் இந்திய இராணுவத்தினர் தமது விருப்பப்படி நடந்து கொள்கிறார்கள். இத்தகைய நடவடிக்கைகளால் அமைதியை விரும்பும் மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள்.

அகதிகள்

இந்தியாவிலிருந்து திரும்பியனுப்பப்படும் அகதிகள் அவர்களுடைய பழைய இடங்களில் திரும்பக் குடியமர்த்தப்படுகிறார்கள். அவர்களில் பெரும்பான்மையோர் மீனவர்கள். இவர்கள் இந்தியாவிலிருந்து வரும்போது இலங்கையில் இறங்கும் இடங்களில் மீனக் குடியமர்வதற்கான உதவிப் பணம் அரசாங்கத்தால் வழங்கப்படுகிறது. மாதாந்த நிவாரணப் பொருட்களுக்கான அட்டைகளை அரசு அலுவலகங்களில் பெற்றுக்கொள்ளும்படி இவர்களுக்குச் சொல்லப்படுகிறது. மேற்படி அட்டைகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு இடங்களாக ஏறி இறங்கி அகதிகள் சரமப்படுகிறார்கள். இந்த மாவட்டத்திலுள்ள அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் அகதிகளின் புணர்த்தாரணத்துக்கே முதன்மையளிக்க வேண்டும். அகதிகள் தங்கியிருப்பதற்கு ஆகக் குறைந்தது ஒவ்வொரு சிறு குடிசைகளாவது வழங்கப்பட வேண்டும். இவர்களுக்கு ஒரு வேலையை எப்படிப் பெற்றுக் கொடுப்பது என்பதே அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களின் விருவாகும்.

1988ல் மட்டும் 919 குடும்பங்கள் இந்தியாவிலிருந்து திரும்பி வந்தன. அக் குடும்பங்களிலுள்ள ஆட்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 3910. மார்ச் 88 வரை திரும்பி வந்த அகதிகளின் எண்ணிக்கை 8673.

தேவைகள்

வீடுகளும், தொழில்களும் அகதிகளின் முக்கிய தேவைகளாகும். விவசாய உபகரணங்களும், மீன்பிடி உபகரணங்களும் அவசரமாகத் தேவைப்படுகின்றன. தற்போதைய நிவாரணியாக வழங்கப்படும் பண உதவி அன்றைய நாளுக்கே போதுமானது. குறுகிய காலத்திற்குள் தங்கள் சொந்தக் கால்களில் தாங்களே நிற்கக்கூடிய வகையிலேயே அகதிகளுக்கு உதவிகள் வழங்கப்பட வேண்டும். சொந்தமாகத் தொழில் செய்யக்கூடிய வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதே இப்போதுள்ள தீர்வாகும்.

சகோதரர் பப்ரிஸிற் குருஸ் அவர்களுடனான பேட்டியின் தொகுப்பு

இந்திய இராணுவத்தால் பலவிதமான பிரச்சினைகள் உருவாகியுள்ளன.'

அவர்களில் பெரும்பாலானோருக்கு இங்குள்ள மக்களின் மொழி தெரியாது. ஆனால் தற்போது தமிழ் கதைக்கக்கடிய இராணுவத்தினர் ஒவ்வொரு முகாமியும் அமர்த்தப்பட்டு வருகிறார்கள். தமிழ் கதைக்கக்கடிய இராணுவத்தினருடன் மக்கள் சகஜமாகப் பழகுகிறார்கள். ஏனெனில் இப்படியான இராணுவத்தினரே தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளையும், கருத்துகளையும் சுலபமாக அறிந்து கொள்கிறார்கள். மொழி தெரியாத இராணுவத்தினராலேயே மக்கள் சிரமத்துக்குள்ளாகிறார்கள். இலங்கை இராணுவம் இருக்கும்போதும் இதுபோன்ற பிரச்சினைகளே இருந்தது. ஏராளமானோர் இந்திய இராணுவம் நண்டகாலத்திற்கு இங்கு தங்கியிருக்குமோ என்ற பயப்படுகிறார்கள். ஏனெனில் இப்போது மன்லூர் மாவட்டம் முழுவதும் இந்திய இராணுவ முகாம்கள் ஏராளமாக அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. கைகு செய்யப்படுதல் அடுத்த பிரச்சினைமாகும். இதை விளக்க ஒரு உதாரணம் தருகிறேன்.

ஈஸ்ரர் குாயிறுக்கிழமையின்போது இந்திய இராணுவம் ஆயுதபாணியாக எமது கிராமத்துக்குள் பிரவேசித்தது. இக் கிராமம் மன்லூர் நகரத்திலிருந்து 6 மைல்கள் தள்ளியிருக்கும் ஒரு கத்தோலிக்க கிராமமாகும். பிரார்த்தனைக் கூட்டம் முடிந்து உடனடியாக இந்தச் சம்பவம் நடந்தது. இந்திய இராணுவம் வயதானவர்களிலிருந்து இளைஞர்களைத் தனியாகித் தடுத்தது. பெண்கள் அவர்களுடைய வீடுகளுக்குச் செல்லும்படி பணிப்பட்டுள்ளார்கள். 100 இளைஞர்கள் இந்திய இராணுவ முகாமுக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டார்கள். கிறிஸ்தவர்களின் புனித நாளன்றே இந்தத் துரதிடீர்வசமான சம்பவம் நிகழ்ந்தது. இதே நாளில் வேறு கிராமத்திற்குள்ளும் பிரவேசித்த இராணுவம் அங்கிருந்த இளைஞர்கள் அனைவரையும் முகாமுக்குக் கொண்டு சென்றது. நான் போய்க் கதைத்த பின்னர் அவர்கள் விடுவிக்கப்பட்டார்கள்.

மக்கள் எதிர்ப்புக்கும் அடுத்த பிரச்சினை இந்திய இராணுவத்தின் பாராபட்சமான நடவடிக்கைகளாகும். இந்திய இராணுவம் ஒரு பக்கச் சார்பாகவே நடந்துகொள்கிறது. ஈ. பி. ஆர். எல். எல், புளொட், ரெலோ என்ற மூன்று அமைப்புகளும் இணைந்து திறிஸ்ரார் எனும் அமைப்பை உருவாக்கியுள்ளன. (எனது ஆயுவுகளின்படி திறிஸ்ரார் பற்றி முரண்பாடான மாறுபட்ட கருத்துகள் தெரிவிக்கப்படுகின்றன. ஒரு சிலர் மேலே சொல்லப்பட்ட 3 அமைப்புகளிலும் இணைவே திறிஸ்ரார் என்ற சொல்கிறார்கள். மேலே சொல்லப்பட்ட 3 அமைப்புகளிலிருந்து பிரிந்த ஈ. என். டி. எல். எல் என்ற அமைப்பினரே திறிஸ்ராராக இயங்குவதாக வேறு சிலர் சொல்லுகின்றனர். - வா. கெ.) இந்திய இராணுவம் திறிஸ்ராருக்கு வெளிப்படையாகவே ஆதரவளித்து வருகிறது. இச் செயல் மக்களிடையே மனஸ்தாபத்தையும் குறப்பத்தையும் உண்டுபண்ணியுள்ளது. ஏனெனில் இங்குள்ளவர்களில் பெரும்பாலானோர் எல். ரி. ரி. ஈ. க்கே - அவர்கள் என்ன செய்தாலும் - ஆதரவாக இருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் மக்களை அல்லப்போது கொடுமைப்படுத்தும் பிரச்சினைகள் ஏற்படும் போதெல்லாம் அவர்கள் எதிர்த்துக்

காத்திருக்கிறார்கள். மக்களில் ௮௫ நகர் எல்.ரி.ரி.ஈ. உட்க ஸ்தானத்துக்கு வருவதை இன்னும் விரும்புகிறார்கள். வருகையில் கொள்னையடித்தும், ஆயுத முனையில் மக்களை மிரட்டிப் பணம் பறித்தும் அட்டகாசங்கள் செய்யும் தீர்ப்புரை எவரும் விரும்பவில்லை.

ஐரோப்பிய நாடுகளிலிருந்து அகதிகளைத் திருப்பியனுப்பலாமா என்ற கேள்வி மகனூரிலுள்ள தற்போதைய சூழ்நிலைகளின்படி நியாயமானதா?

இப்போதுள்ள சூழ்நிலையில் இக் கேள்வி அறிவானதல்ல. ஏனெனில் மக்கள் இன்னும் தயாராகவில்லை. மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகள் எதுவும் இதுவரை முழுமையாகப் பூர்த்தி செய்யப்படவில்லை. ஊரடங்குச் சட்டம் அமுலிலிருப்பதால் போக்குவரத்துகள் மிகவும் சிரமமான நிலையில் இருப்பதால் பெரும்பாலான கடைகள் மாலை 5 மணிக்கு முன்பே பூட்டப்பட்டு வருகின்றன. இதன்பின் நகரில் எந்தவிதமான நடமாட்டமும் இருப்பதில்லை. ஆழ்கடலில் சென்று மீன்பிடிக்க அனுமதியில்லாததால் இத் தொழிலை மட்டும் நம்பியிருக்கும் குடும்பங்கள் பொருளாதாரக் கஷ்டத்தால் துன்பப்படுகின்றன. விவசாயமும் இன்னும் வழமைக்குத் திரும்பவில்லை. கடந்த 5 வருடங்களாக துன்பங்களை அனுபவித்துவரும் மக்கள் இன்று பணம் இல்லாத கஷ்டப்படுகிறார்கள். இத் தகைய நிகழ்வுகளாலேயே இளைஞர்கள் ஆயுதக் குழுக்களுடன் இணைந்து கொள்கிறார்கள். இந்திய இராணுவமோ இளைஞர்களைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு சிரமமாகத் தேடுதல் வேட்டை நடாத்திவரும் இந்திய இராணுவம் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கையைக் கேட்கிறார்கள், பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுடைய பெயரைத் தெரிவிக்க முடியாமலிருக்கும்போது அவர்களின் பிள்ளைகள் இயக்கங்களில் இணைந்திருப்பதாக இந்திய இராணுவம் சந்தேகப்படுகிறது. எனவே முன்பு இயக்கங்களிலிருந்து இப்போது விலகியவர்கள் இந்திய இராணுவத்தால் உயிர் உபத்தை எதிர்நோக்குவதால் வீடுகளுக்குத் திரும்பிவரப் பயப்படுகிறார்கள். இதே காரணத்தால் பெற்றோர்களும் பிள்ளைகள் திரும்பி வருவதை விரும்பவில்லை. ஆகவே ஐரோப்பாவிலிருந்து அகதிகளைத் திருப்பியனுப்புவது அறிவான செயல் அல்ல. தற்போது இந்தப் பிரதேசத்தில் எந்த அதிகாரங்களும் இல்லை. அரசு அதிபர் எந்த ஆதரவுமின்றியுள்ளார். முன்பு ஆகக் குறைந்தது கத்தோலிக்க பிரதேசங்களிலாவது பாதிரியாரின் அதிகாரம் இருந்தது. தற்போது அவருக்கும் அதிகாரம் இல்லை. இந்திய இராணுவத்தால் அவர் மிகவும் ஈனமாக நடாத்தப்படுகிறார். மக்களின் முன்னேற்றத்துக்காகப் பாடுபடும் எல்லா அமைப்புகளும் தற்போது இயங்க முடியாத நிலையில் உள்ளன. ஏனெனில் பயங்கரவாத அமைப்புகளுடன் இவை சம்பந்தம் வைத்திருப்பதாக இந்திய இராணுவம் கருதுகிறது. சம்பந்தப்பட்ட அரசுகள் தமது பிரதிநிதிகளை இந்தப் பிரதேசங்களுக்கு அனுப்பிப் பார்ப்பது நல்லதென நினைக்கிறேன். ஊதரகங்கள் கொழும்பிலிருந்தபடியே முடிவுகளை எடுக்காமல் தமது பிரதிநிதிகளை குறிப்பிட்ட பிரதேசங்களுக்கு அனுப்புவது நல்லது.

உறுதியா

வவுனியாவின் றுழைவாயில்கள் பூராவும் இந்திய இராணுவமே நிறைந்துள்ளன. ஏனைய பிரதேசங்களில் மக்கள் அனுபவிக்கும் துன்பங்களையே இந்தப் பிரதேசத்திலுள்ளவர்களும் அனுபவிக்கிறார்கள். வவுனியா மக்கள் இந்திய இராணுவத்தின் ஊரடங்குச் சட்டம் பற்றிப் புகார் செய்கையில், இவர்களை இராணுவம் தங்கள் நோக்கம் நிறைவேறியதும் சாத்தியமானவையென்றால் ஊரடங்குச் சட்டத்தை நீக்கியும் என்றும், ஆனால் இந்திய இராணுவம் ஊரடங்குச் சட்டத்தை தொடர்ச்சியாக நீடித்து வைத்துக் கொள்ளவே விரும்புகிறது என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். ஊரடங்குச் சட்டத்தைப் பற்றி இந்திய இராணுவம் புரிந்து வைத்திருப்பதும் வித்தியாசமாகவே இருக்கிறது.

தன்னை அடையாளம் தெரிவிக்க விரும்பாத, வவுனியாப் பிரதேசத்தில் பிரபலமான ஒருவர் தெரிவித்த தகவல்கள்:

"ஊரடங்குச் சட்டங்கள் சம்பந்தமாக நான் இந்திய இராணுவப் பிரிவுகடியருடன் உரையாடினேன். ஆனால் அவர் என்னைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. அல்லது புரிந்து கொள்ள விரும்பவில்லை. ஊரடங்குச் சட்டம் என்றால் பெறுமதியான அனுமதிப் பத்திரம் இல்லாமல் பொது இடங்களில் எவரும் காணப்படக் கூடாது. ஆனால் இந்திய இராணுவமோ அனுமதிப் பத்திரம் இருக்கிறதா இல்லையா என்ற விசாரிக்காமலேயே சுட்டுத் தள்ளுகிறது. அதோடு ஊரடங்குச்சட்ட வேளையில் எந்த இடத்திலும் ஆட்கள் யாரும் நிற்பதை அவர்கள் விரும்பவில்லை. - தங்களுடைய சொந்த வளவுகளில் மக்கள் நிற்பது உட்பட, யாழ்ப்பாணத்திலும், ஏனைய இடங்களிலும் தங்களுடைய வீடுவளவுகளுக்குள் நின்றவர்கள்கூட ஊரடங்குச்சட்ட நேரத்தில் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்கள் என்ற நான் அறிந்தேன். பாதையிலிருந்து 50 யார் தள்ளியிருக்கும் என்று அவ்வகத்தில் நான் வேலை செய்துகொண்டிருக்கும்போது ஒருநாள் மயிரிழையில் தப்பினேன். அந்தச் சம்பவம் நடந்ததிற்கான காரணம் நான் அகாலவேளையில் வேலையைத் தொடர்ந்து கொண்டிருந்ததாகும்".

தன்னை அடையாளம் தெரிவிக்க விரும்பாத இன்னொருவர் சொன்ன தகவல்கள்:

"இந்திய இராணுவத்தின் வருகை ஒரு ஆதரவு என்றே நான் சொல்லவேண்டும். வவுனியா பல இன மக்கள் ஒன்றாக இருக்கும் எல்லைப் பிரதேசமாகும். யாழ்ப்பாணத்தைப் போலல்லாமல் இங்கே சிங்கள மக்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். எந்த இடத்திலாவது சிங்கள மக்களுக்கு ஏதாவது நடந்ததுவிட்டால் உடனே இலங்கைப் பாதுகாப்புப்படைகள் வந்து வீடுகள்

கடைகளை எரிப்பதால் ஆட்களையும் கொன்றவருவார்கள். இது 1983ல் ருந்து நடக்கும் நிகழ்ச்சியாகும். பாதுகாப்புப்படைகள் பஸ்களை வழிமறித்துகாட்டிற்குள் கூட்டிச் சென்ற அப்பாவி மக்களைச் சுட்டுக் கொன்றார்கள். எங்காவது சிங்கள மக்களுக்கு ஏதாவது நடந்தவிட்டால் அதற்குப் பழிவாங்கும் நடவடிக்கைகளாக இவை அமைகின்றன. இப்போது நாங்கள் அமைதியாக வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதற்காக இந்தியப் படைகளின் வருகைக்கு நன்றி கூறுகிறேன். இந்திய இராணுவம் இங்கிருக்கும் வரையும் முன்புபோல பழிவாங்கும் நடவடிக்கைகள் தொடராத என நம்புகிறேன்.

வடபகுதியின் பிரதான சோதனைமுகாம் ஒன்று வவுனியாவில் அமைந்துள்ளது. பஸ்வண்டிகள், லொறிகள், பயணிகளை இரண்டு வேறுபட்ட சோதனை முகாம்களில் இந்திய இராணுவத்தினர் சோதனை செய்கிறார்கள். முதலாவது சோதனைமுகாமில் வாகனங்களிலிருந்து இறக்கப்படும் பயணிகள் அனைவரும் சுமார் 1 கிலோமீற்றர் இடைவெளியிலிருக்கும் இரண்டாவது சோதனை முகாமுக்கு நடந்து செல்லும்படி பணிக்கப்படுகிறார்கள். இரண்டாவது சோதனை முகாமில் பயணிகள் சோதனைக்குள்ளாகப்பும் அதே நேரம் முதலாவது சோதனை முகாமில் வாகனங்கள், பொதிகள் என்பன சோதனை செய்யப்படுகின்றன. முதலாவது சோதனை முகாமிலிருந்து 20 கிலோமீற்றர் தள்ளி இலங்கை இராணுவம் தேவையற்ற நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்திய இராணுவத்தினரின் சோதனைகளின்போது மொழிப் பிரச்சினையே பெரிய சிரமத்தை உண்டாக்கிறது. இந்திய இராணுவம் எப்போதும் இங்கேயே இருந்துவிடுமோ என்று மக்கள் பயப்படுகிறார்கள். வவுனியாவில் அமைந்திருக்கும் வடபகுதியின் பிரதான இலங்கை இராணுவ முகாமில் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கும் இலங்கை இராணுவ வீரரொருவராலும் இதே பயம் தெரிவிக்கப்பட்டது. இலங்கை இராணுவ முகாமுக்குச் சென்ற இலங்கை இராணுவத்தினருடன் உரையாடியபொழுது பல்வேறு காரணங்களுக்காக அவர்கள் இந்திய இராணுவத்தின் வரவை எதிர்ப்பது தெரிந்தது. இந்திய இராணுவத்தினருடனான தொடர்புகள் திறுப்தியாக இருப்பதுடன், இலங்கை-இந்திய இராணுவத்தினர்களுக்கிடையில் இதுவரை முரண்பாடுகள் வரவில்லையென்றும் இலங்கை இராணுவத் தளபதி திரு. கருணரத்ன தெரிவித்தார். இந்தியத் தளபதி பிரிகேடியரைச் சந்திக்க எடுத்த முயற்சிகள் பலனளிக்கவில்லை. 5 தடவைகள் தொடர்பேசி மூலம் தொடர்பு கொள்ள முயற்சித்தபோது தவறான எண்கள் எனப் பதில் சொல்லப்பட்டது. சட்ட அமுலாக்கங்களைத் தவிர சிவில் நிர்வாகம் பழைய நிலைக்கு வந்துவிட்டதெனவும், இந்திய இராணுவத்துக்கும் எல்.ரி.ரி.ஈ. க்குமிடையிலான மோதல்கள் தொடருவதால் புனருத்தாரண வேலைகள் எதுவும் சாத்தியமில்லையெனவும் அரசு அதிபர் திரு. லோகநாதன் தெரிவித்தார்.

வவுனியா பிரஜைகள் குழுத் தலைவர் திரு. பரராஜசிங்கம் அவர்களுடன் பேட்டி

வவுனியா நிலமைகள் பற்றி நீங்கள் தெரிவிக்க விரும்புவது என்ன?

சமாதான ஒப்பந்தத்தின் பின் வவுனியா நிலமை மிகவும் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. யாழ்ப்பாணம் உட்பட ஏனைய இடங்களிலிருந்து பாதிக்கப்பட்ட அனைவரும் அகதிகளாக இங்கேதான் வந்துள்ளனர். கடந்த 6 மாதங்களில் 30,000 அகதிகள் ஏனைய பகுதிகளிலிருந்து வவுனியாவுக்கு வந்துள்ளனர். அகதிகள் முகாம்கள் என்ற விசேடமாக எழவும் அமைக்கப்படாததால் பலர் தமது உறவினர்கள், நண்பர்களுடன் தங்கியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு வீடுகளிலும் 3வருந்து 4 குடும்பங்கள் வரை வாழுகின்றன. போதிய வருமானம் இல்லாதவர்களுக்கு உணவு, உடைகள் போன்ற உதவிகளை வழங்கி வருகிறோம். இது முற்றிலும் எதிர்பார்க்கப்படாத நிகழ்வாகும். ஏனெனில் ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்டபின் சமாதானம் ஏற்பட்டுவரும் என நாம் எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டு 1987ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் 10ம் திகதிக்குப்பின் ஆரம்பமான சம்பவங்கள் மிகவும் மேரசமான நிலையை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. உள்ளூர்வாசிகளை இந்திய இராணுவம் புரிந்து கொள்ளாத நிலையிலேயே அதன் நடவடிக்கைகள் அமைகின்றன. ஏனெனில் அவர்கள் எமது கலாச்சாரத்திற்குப் பழக்கப்படவில்லை. எல்லோரையும் எல்.ரி.ரி.ஈயின் ஆதரவாளர்கள் என்றே இந்திய இராணுவம் சந்தேகப்படுகிறது. வவுனியாவில் பெரும்பாலானவர்கள் கடந்த காலங்களில் அரசாங்கத்திற்கே ஆதரவளித்தார்கள். எல்.ரி.ரி.ஈ. யாகவோ, ஈ.பி.ஆர். எல். எவ். ஆகவோ, புவனாட்டாகவோ, ரெலோவாகவோ எந்த ஆயுதக்குழுவாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு நாங்கள் ஆதரவளிக்கவில்லை. அவர்களுடைய நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் சரியென எம்மால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. கைது செய்யப்பட்டு இந்திய இராணுவ முகாம்களில் வைக்கப்பட்டிருப்பவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் எந்தச் சார்புமற்றவர்களே. உதாரணமாக சால்திரி புல்லாங்குளத்தைச் சேர்ந்த திரு. மகாலிங்கம் என்பவர் 1987 நவம்பர் 28ல் எந்தக் குற்றமும் செய்யாமல் முகாமுக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டார். அவர் ஒரு போலும் பயங்கரவாதிகளுக்கு ஆதரவளிக்கவில்லை. முறையீடுகள் செய்தும் அவர் 99 நாட்கள் தடுப்புக் காவலில் வைக்கப்பட்டிருந்தார். (திரு. மகாலிங்கத்தைப் பின்னர் சந்தித்தபோது இந்தியப் படைகள் மின்சார அதிர்ச்சியினால் தன்னைச் சித்திரவதைகள் செய்ததாக தெரிவித்தார் -வா.கெ.) இப்படி இன்னும் பல சம்பவங்கள் நடந்துள்ளன. அத்துடன் சித்திரவதைகள் செய்யப்படுவதற்கான போதிய ஆதாரங்களையும் நாம் வைத்திருக்கின்றோம். நாங்கள் எப்படிப் புகார் செய்தாலும் இந்திய இராணுவம் காதுகொடுக்கக்கொள்வதில்லை. ஆகவே நாங்கள் இலங்கை இராணுவத்திடமிருந்து எமது முறையீடுகளை அனுப்பி வைக்கின்றோம்.

குறிப்பிட்ட சில பிரதேசங்களில் எல்.ரி.ரி.ஈ. யினரைப் பற்றிய தகவல்கள் அவர்களுடைய அரசியல் எதிரிகளினால் இந்திய இராணுவத்திற்குக் கிடைத்தாகக் கொண்டிருக்கிறது. சில ஆயுதக் குழுக்கள் தமது எதிரியைப் பழிவாங்க இந்த வழியைத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளன.

அவை எந்தக் குழுக்கள் என்று சொல்ல முடியுமா?

பொது மன்னிப்பு வழங்கப்பட்ட குழுக்களே. அவற்றைத் தனித்தனியாகக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல நான் விரும்பவில்லை. ஏனெனில் அவர்களால் பழிவாங்கப்படலாம். இக் குழுக்கள் இந்திய இராணுவத்தின் கீழ் இயங்குகின்றன. தற்போது 200 பேர் இந்திய இராணுவ முகாமில் தடுத்தடி வைக்கப்பட்டுள்ளார்கள்.

இலங்கை இராணுவம் அல்லது பொலிசின் பங்களிப்புகள் இல்லாமலா இந்திய இராணுவம் கைது செய்கிறது?

இலங்கைப் பொலிசையோ, இராணுவத்தையோ அழைத்து வருவதன் மூலம் மொழிப் பிரச்சினையால் ஏற்படும் சிரமங்களைக் குறைத்துக்கொள்ள முடியுமென்ற நான்கள் விண்ணப்பித்திருந்தோம். ஆனால் அப்படி நடக்கவில்லை. இந்திய இராணுவம் தன்னிச்சையாக பொதுமக்களைக் கைது செய்து, அவர்களின் கைகளைக்கட்டி ஊர்வலமாக கால்நடைகள் போல் முகாமுக்குக் கொண்டு செல்கிறார்கள். மதிப்புக்குரிய தலைவர்களாக இருந்தாலும்கூட கைகள் கட்டப்பட்டு பலமைல்கள் ஊரத்திலிருக்கும் முகாமுக்கு ஊர்வலமாகக் கொண்டு செல்லப்படுகிறார்கள்.

ஆகவே நிலமை மோசமாக இருக்கிறதா?

நான்கள் இந்திய இராணுவத்திடமிருந்து தரமான நடவடிக்கைகளுக்கும், சரியான நடத்தையையும் எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் அப்படி எதுவும் நடக்கவில்லை. இதோடு ஒப்பிடும்போது இலங்கை இராணுவமே மேல். இலங்கை இராணுவத்தாலும் தப்பாக்கிச் சூடுகள், கொலைகள் நடாத்தப்பட்டாலும் சரியான விடயங்களை அவர்களுக்கு நான்கள் தெளிவுபடுத்தியபோது அவர்களால் மன்னிப்புக் கோரப்பட்டது. ஆனால் இந்திய இராணுவம் அந்த மாதிரி நடந்து கொள்வதில்லை.

இந்திய இராணுவத்தால் மேலும் பாதுகாப்பின்மை உண்டாகிறதா?

எல்.ரி.ரி.ஈ. யைத் தேடும் நடவடிக்கைகளில் இந்திய இராணுவம் பொதுமக்களுக்கே தீங்கு விளைவிக்கிறது. அவர்கள் பாதுகாப்புமின்மையுடையவர்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. நான்கள் அவர்களிடம் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம் பாதுகாப்பையும், கடந்த 10 வருடங்களாக நான்கள் முன்னெடுக்க

முடியாமலிருக்கும் வழமையான வாழ்க்கையையும் வழங்க வேண்டுமென்பதே

வவுளியா பிரலாசுரன் குழுவின பத்திரங்களிலிருந்த இரண்டு சம்பவங்கள்

02.02.88ல் தனது தாயாருடன் மாங்குளத்துக்குப் பால் எடுத்திக் கொண்டு போய்க்கொண்டிருந்த சின்னத்தம்பி குணசீலன் எனும் 18 வயது இளைஞன் மாங்குளத்தில் இந்திய இராணுவத்தால் தடுத்தடி வைக்கப்பட்டான். விசாரணைகளின்பின் அவன் விடுவிக்கப்படுவானென தாய்க்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. மகன் விடுவிக்கப்படாததால் தாய் தொடர்ந்து 3 தடவைகள் முகாமுக்கு வந்தபோலும் மகன் அவருக்குக் காட்டப்படவில்லை. தாய் ஒவ்வொருவரிடமும் விண்ணப்பித்தபின் எங்களிடமும் வந்தார். நாங்கள் விண்ணப்பித்தும் மகன் தாய்க்குக் காட்டப்படவில்லை. தடுப்புக் காவலினள்ள ஏனையாரிடமிருந்து வேறுக்கப்பட்டு தனி அறையில் தடுத்தடி வைக்கப்பட்டிருக்கும் மூவரில் குணசீலனும் ஒருவன் எனப் புரிந்த கொண்டோம். அவனுடம்பில் மோசமான காயங்கள் இருந்ததாலேயே அவன் தாய்க்கு காட்டப்படவில்லையெனத் தெரிகிறது.

15.03.88ல் முன்னியவளையிலிருந்து தங்கராஜா யோகரட்சன் என்ற 23 வயது வாலிபர் 2,500 ரூபா பணத்துடன் சைக்கிள் வாங்குவதற்காக வான் ஒன்றில் வந்துகொண்டிருந்தார். இவருடன் சாரதியும், செல்லம்மா என்ற வேறொரு பெண்ணும் பிரயாணம் செய்தனர். மாங்குளத்தில் அந்த இளைஞர் இந்திய இராணுவத்தால் தடுத்தடி வைக்கப்பட்டார். சாரதியா, லும், செல்லம்மாவாலும் பெற்றோருக்குத் தகவல் தெரிவிக்கப்பட்டதையடுத்து அவர்கள் முகாமுக்கு வந்து மகனைப் பற்றி விசாரித்தபோது அப்படியாரும் தடுப்புக் காவலில் இல்லையெனத் தெரிவிக்கப்பட்டது. பெற்றோர்கள் எங்களிடம் வந்தபோது நாங்கள் மீண்டும் விசாரித்தோம். அப்போதும் அவர்கள் குறிபிட்ட இளைஞரைத் தாங்கள் தடுத்தடி வைக்கவில்லையெனத் தெரிவித்தார்கள். அந்த இளைஞர் முரட்டுத்தனமான தாக்குதலால் தடுத்தடிவைக்கப்பட்ட அன்றே கொல்லப்பட்டு புதைக்கப்பட்டுவிட்டார் என்ற செய்தியை புளியங்குளம் கிராம மக்கள் மூலம் நாம் அறிந்த கொண்டோம்.

கீழ்க்கு மாகாணம்

கட்டாக பல இன மக்கள் வாழ்வதன் காரணமாக இங்குள்ள பிரச்சினைகள் மிகவும் சிக்கலான நிலையில் உள்ளன. திருகோணமலை, அம்பாறை, மட்டக்களப்பு ஆகிய 3 மாவட்டங்களிலும் மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் பிரச்சினைகள் வேறுபடுவதுடன் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் பல்வேறுபட்ட பிரச்

சிலைகள் காணப்படுகின்றன .

சமாதான ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்டபின் கட்டமான கொடல்களும், தலிப்பட்ட கொடல்களும் கிழக்கு மாகாணத்தில் ஏராளமாக நடந்துள்ளன. ஏராளமாகோர் கொல்லப்பட்டுள்ளார்கள். மார்ச் இறுதிவரை பெரும்பாலான சிங்களவர்கள் முண்டி தமிழர்கள் ஊன்பங்களை அடிபலித்த இடங்களில் பாதிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். ஏப்ரல் ஆரம்பத்தில் இந்தப் பாதிப்புகள் அம்பாறையின் வடகிழக்குப் பகுதியில் வாழும் முஸ்லிம்களுக்குத்திராகத் திரும்பி வட்டன. குறிப்பாக கல்முனையில் முஸ்லிம்கள் கொல்லப்பட்டமைக்கும், அவர்களின் உடமைகள் தீக்கிரையாக்கப்பட்டதற்கும் தமிழ்க் குழுக்களே காரணமெனச் சொல்லப்படுகிறது. 1985 ஏப்ரல்-மே மாதங்களில் முஸ்லிம்கள் தமிழர்களுக்கெதிராகச் செயற்பட்டமைக்குப் பழிவாங்கும் நடவடிக்கையாகவே கல்முனைச் சம்பவம் நடைபெற்றுள்ளதாக விளக்கமளிக்கப்படுகிறது. குறிப்பிட்ட அந்தக் காலகட்டத்தில் இலங்கைப்படைகள் தமிழர்களுக்கெதிரான தாக்குதல்களை நடாத்தும்போது முஸ்லிம்கள் இலங்கைப்படைகளுக்கு ஆதரவளித்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது.

ஒற்றுமையாக வாழ்ந்து வந்த தமிழ்-முஸ்லிம்களின் நட்பைச் சீர்குலைக்கும் வகையிலேயே அரசாங்கமும், அரசுப்படைகளும் நடந்து கொண்டன. தற்போது இலங்கைப்படைகள் தென்பகுதிக்குப் போய்விட்டன. அல்லது கிழக்கு மாகாணத்திலுள்ள முகாம்களில் முடங்கியுள்ளன. இதனால், இந்திய இராணுவம் தலையில் மாட்டாது என்ற உறுதியற்றும் தமிழர்களில் சிறு பகுதியினர் தமது பழிவாங்கல் நடவடிக்கைகளை வெளிப்படையாகவே மேற்கொள்ளுகின்றனர்.

சிறிலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. எம். எச். எம். அகீர்ப் அவர்களுடன் பேட்டி

குறிப்பாக கிழக்கு மாகாணத்தில் முஸ்லிம்களின் தற்போதைய நிலை என்ன?

கிழக்கு மாகாணத்தில் முஸ்லிம்களின் பாதுகாப்பே இப்போதுள்ள சர்ச்சைக்குரிய கேள்வியாகும். முஸ்லிம்களுக்கெதிரான வன்முறைகளை நீங்கள் ஆராய்ந்தால் சமாதான ஒப்பந்தத்திற்குப் பின்பே முஸ்லிம்களுக்கெதிராகச் சதி செய்யப்படுகிறது என்பதை அறிந்து கொள்வீர்கள். முஸ்லிம் தலைமை உருவாவதைத் தடுப்பதில் சில சகீதிகள் ஈடுபட்டுள்ளன. முஸ்லிம்களின் பொருளாதாரம் அழிக்கப்படுவதன் நோக்கம் நிபந்தனையற்ற வடக்கு, கிழக்கு இணவால் முஸ்லிம்கள் சந்தோஷப்படவில்லையென்பதை அறிந்தமையேயாகும். முஸ்லிம்கள் தாங்கள் இறுதிவரை அரசியல் அநாதைகளாகவும், அற்பமான அரசியல் சிறபான்மையினராகவும் நடாத்தப்பட்டு வந்தமையிலேயே நிபந்தனையற்ற வடக்கு கிழக்கு இணவால் தமது கருத்துகளைத் தெரிவிக்க வாய்ப்புகள் இல்லாமல் போய்விடும் என்று கருதுகிறீர்கள். குறிப்பாக

சிழக்குக் மாகாணத்தின் சனத்தொகையில் 35 வீதமாக இருந்த முஸ்லீம்கள் திடீரென அற்பமான குழுவினராக்சுப்பட்டுவிட்டார்கள். இலங்கை, இந்திய ஒப்பந்தம் முஸ்லீம்களின் பாதுகாப்புப் பற்றிய உத்தரவாதத்தைத் தராமையினாலும், அரசியல் அதிகாரம் முஸ்லீம்களிடம் எப்படி ஒப்படைக்கப்படும் என்று தெரிவிக்காமையினாலும் முஸ்லீம் சமூகம் பயங்கரமாகக் கிளர்ச்சியடைந்துள்ளது. முஸ்லீம் பாராகுமன்றப் பிரதிநிதிகள் அவர்களுடைய கடமைகளைச் செய்யத் தவறிவிட்டார்கள். சமாதான ஒய்ப்பீர்த்ப் பேச்சு வார்த்தைகளின்போதும் அவர்கள் முஸ்லீம்களின் பாதுகாப்புப் பற்றிய தீர்வைக் காணவில்லை. அவர்கள் அப்போதே முஸ்லீம்களின் பாதுகாப்பைப் பற்றி ஆலோசித்திருந்தால் இன்று நாம்படும் கஷ்டங்களை அனுபவிக்க நேர்ந்திராது. எங்களைப் பாதுகாப்பது எப்படியென்று தெரியாமல் நாங்கள் குழம்பிப் போயிருக்கிறோம்.

உள்ளூர் விவகாரங்கள், மற்றும் சட்ட நடவடிக்கைகள் இலங்கைப் பொலிசாருடனேயே சம்பந்தப்பட்டிருப்பதாக சமாதான ஒய்ப்பீர்தத்தில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் நாங்கள் இலங்கைப் பொலிசிடம் போய்ப் பாதுகாப்பு கோரவில்லை இந்திய இராணுவத்தின் உதவியில்லாமல் தங்களால் எழவும் செய்ய முடியாதென அவர்கள் பதில் சொல்லுகிறார்கள். பொலிஸ் நிலையங்களை விட்டு வெளியேறக்கூடாது எனத் தங்களுக்கு இந்திய இராணுவம் உத்தரவிட்டுள்ளதாகவும் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். இது பற்றி நாங்கள் இந்தியத் துணைத் திரு. தீக்ஷித்திடம் விசாரித்தபோது அதில் எந்த விதமான உண்மையும் இல்லையென அவர் தெரிவித்தார். இது முற்றிலும் இலங்கைப் பொலிசுடன் சம்பந்தப்பட்ட விடயமாகும். ஜே. ஆரோ, அவரின் பாராகுமன்றப் பிரதிநிதிகளே—அவர்கள் முஸ்லீம்களாக இருந்தாலும்—சிழக்கில் முஸ்லீம்களுக்கு நடக்கும் சம்பவங்கள் பற்றி அக்கறை கொள்வதில்லை. முஸ்லீம் காங்கிரஸ் பிரச்சினைகளை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறது. ஆனால் நாங்கள் ஜே. ஆரோவை நியமிக்கப்படவில்லை. தங்களிடம் ஏராளமான முக்கிய பிரச்சினைகள் இருப்பதாக அரசாங்க அமைச்சர் சொல்கிறார். மக்களின் வாழ்க்கையைவிட வேறெந்த விஷயம் முக்கியமானதென எம்மால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. தாமதத்திற்கும் ஒவ்வொருநாளும் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் இழக்கப்படுகின்றன. பெறுமதியான உயிர்கள் இழக்கப்படுகின்றன.

அரசியல் பிரதிநிதித்துவமே முஸ்லீம்களின் முதன்மையான பிரச்சினையாகும். சுதந்திரம் கிடைத்த காலத்திலிருந்தே எமக்கு அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் எழவும் இல்லை. தேசியக் கட்சிகள் என்று தம்மை அழைத்துக் கொள்ளும் சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சி, ஐக்கிய தேசியக் கட்சி ஆகிய கட்சிகளுடன் கடந்த காலங்களில் ஒத்துழைத்தோம். அவர்கள் இனவாதத்தைச் சிந்திக்கும் சோவனிஸ்ட்டுகளே. முஸ்லீம் பாராகுமன்றப் பிரதிநிதிகளும் அவர்களு

க்குக் கைகட்டிச் சேவகம் செய்கிறார்கள். நாங்கள் முஸ்லீம் காங்கிரஸை ஆரம்பித்ததுடன், இக் கட்சி 1988 பெப்ரவரி 11ல் அரசியல் கட்சியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

பொதுவான நிலைமைகள் தொடர்பாக நமது நிலைமை சமாதானமே. சமாதானத்திற்கு எந்த விடையும் இல்லை. நீதி, நேர்மையின் அடிப்படையிலேயே சமாதானம் ஏற்படவேண்டும். சிறுக்கு மாகாணத்தில் அமைதி வருவதன் மூலமே நாட்டில் அமைதி ஏற்படும். ஒரு பக்கமாகவே சிந்திப்பது அதாவது அரசாங்கம் எல்.ரி.ரி.ஈ.யைக் குறை சொல்லவும், எல்.ரி.ரி.ஈ. அதற்குமேய் நடப்பதும் அமைதியைப் பெற்றதே தராதது. இவர்களை அரசுக்கும், தமிழ், முஸ்லீம் பிரதிநிதிகளுக்குமிடையில் இணக்கம் காணப்பட வேண்டும்.

முஸ்லீம்களுக்கெதிரான வன்செயல்களுக்கு யார் காரணம்?

இந்தக் கேள்விக்கான பதில் அவ்வளவு இலகுவானதல்ல. காரணம் இதற்கான விடையை முஸ்லீம்கள் கண்டுபிடிப்பதற்கு இலங்கை அரசாங்கம் உதவி செய்யவில்லை. எந்த ஒரு குழுவையும் குறிப்பிட்டு சொல்ல முடியாது. முதலாம் உதவி அரசாங்க அதிபர் கொலைக்குப் பின் அதற்குக் காரணம் எல்.ரி.ரி.ஈ.தான் என்பதற்கான சான்றுகளைத் தெரிவித்திருந்தோம். இந்திய இராணுவம் முதலாம் ரைத் தாக்கியபோது புலிகளும் அதில் பங்குபற்றினார்கள் என்று அங்குள்ள மக்கள் தெரிவிக்கிறார்கள். இந் நேரத்தில் இந்திய இராணுவம் யாழ்ப்பாணத்தில் புலிகளுடன் பலத்த மோதலில் ஈடுபட்டிருந்தது. 09.09.87ல் கல்முனையில் நடந்த சம்பவத்தில் எல்.ரி.ரி.ஈ. நேரடியாகச் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கான ஆதாரங்கள் எம்மிடம் உண்டு. இதையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழீழக் குழுக்களிடையே எத்தனையோ வேறுபாடுகள் உள்ளன. ஆனால் முஸ்லீம்களுக்கெதிரான தாக்குதல்களின்போது அவர்கள் ஒன்றாகிவிடுகிறார்கள். முஸ்லீம்களைத் தாக்குவது இலகுவானபதை அவர்களில் சிலர் கண்டுபிடித்தள்ளினார்கள். நாங்கள் தமிழர்களை ஒருபோதும் எதிர்க்கவில்லை. நாங்கள் எப்போதும் தமிழர்களுக்கு ஆதரவாகவே இருக்கிறோம். தமிழ் சமூகம் ஒருபோதும் முஸ்லீம் சமூகத்தை எதிர்க்கவில்லை. தவறாக வழிநடத்தப்படும் சில தமிழ் இளைஞர்களே எதிர்க்கிறார்கள். மூத்த தமிழ், முஸ்லீம்களின் பேச்சுவார்த்தை கல்முனையில் நடந்தது. "உங்களுக்காக நாங்கள் வருந்துகிறோம். ஆனால் எங்களால் இந்த இளைஞர்களைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை" என்று அந்த மூத்த தமிழர்கள் சொன்னார்கள்.

ஏராளமான பிரச்சினைகளின் காரணமாகவே ஆயுதமேந்திய முஸ்லீம் அடிப்படையிலான குழுவுக்கு ஆதரவளிக்கப்படுகிறது. இது உங்களுக்கு ஏற்புடையதா? தமிழ்த் தீவிரவாதத்திற்கு இணையான எந்தவொரு அடிப்படை ஆயுதக்குழு

வும் கிறக்கு மாகாண முஸ்லீம்கள் மத்தியில் இல் லையென்பதை என்லல் ஷரீத் தரமாகச் சொல்லமுடியும். புனித குர்ஆனைத் தீவிரமாகப் பின்பற்ற வேண்டும் என்ற குரவே இப்போது ஒங்குகிறது. அதுதான் இன்றைய உலக நடைமுறை. குர்ஆனை விட்டு நாம் விலகியபடியிலேவேயே இப்படியான சம்பவங்கள் நடந்ததாக இன்று பலர் உணருகிறார்கள். இளைஞர்கள் சமூகத்தை குர்ஆன் காட்டும் பாதையில் கட்டியெழுப்பவே விரும்புகிறார்கள். இதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு மக்கள் ஆயுதமேந்துகிறார்கள் என்று சொல்லல் அறியிகைப்படுத்தலாகும். 4 அல்லது 5 இளைஞர்கள் ஆங்காங்கே இப்படி இருக்கக்கூடும். இது ஒரு சக்தியாக உருவாகவில்லை. அரசாங்கம் எம்மைப் பாதுகாக்காவிடில் எம்மை நாமே பாதுகாக்க நேரிடும் என 1 வருடத்திற்கு முன்பே நான் கூறினேன். நான் அரசாங்கத்திடமிருந்து சில ஆயுதங்கள் கேட்டேன். ஏனெனில் யாராவது என்னைக் கொல்ல வரும்போது நான் பாண் வெட்டும் கத்தியுடன் அறைக்குள் இருக்க முடியாது. என்விடம் சரிசமமான அல்லது சக்தி வாய்ந்த ஆயுதம் இருக்க வேண்டும். ஒரு சமூகமோ அல்லது தனிநபரோ ஆயுதப் பயமுறுத்தலிலிருந்து தன்னைப் பாதுகாக்க ஆயுதமேந்திவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. ஆகவே அரசாங்கத்திடம் ஆயுதம் கோருவதில் எந்தத் தவறையில்லை. ஆனால் சமூகத்தைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பை அரசாங்கம் ஏற்றிக் கொண்டால் இக் கேள்விக்கே இடமில்லை. எவருக்கும் ஆயுதம் கொடுக்கப்படக் கூடாது என்றே நாம் விரும்புகின்றோம். ஆனால் இப்போது நாம் நாடற்றா அரசாங்கமான நிலையிலிருக்கின்றோம். எமது நாட்டு அரசாங்கத்தின் அதிகாரம் அரசு வட்டாரங்களில் கூட செல்லமுடியாதுவதில்லை.

திருகோணமலை - மட்டக்களப்பு மாவட்டங்களுக்கான பாதிரியார் வசூலிப்பாது சுவாமிபிள்ளை அவர்களுடன் பேட்டி

தற்போதைய நிலையில் தமிழ் அகதிகள் ஐரோப்பாவிலிருந்து திருப்பியனுப்பப்படுவதைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

அகதிகள் குறிப்பாக இளைஞர்கள் இந்த நாட்டுக்குத் திரும்பி வருவதற்கு இன்றும் சாதாரணமேற்படவில்லை. தகுப்பு முகாம்களிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டவர்களுக்கான புனருத்தாரணத் திட்டங்களும் பிரச்சினை யாயுள்ளன. எம்மிடம் பணம் இருக்கிறது. உதவி செய்வதற்கு அமைப்புகளும் உள்ளன. ஆனால் எங்கள் எல்லாம் செய்யமுடியாதிருக்கிறது. ஏனெனில் தற்போதுள்ள இறக்கமான சூழ்நிலையும், சமூகநிலையடையாத இடங்களுமே. உள்ளூர் அகதிகள் தங்களுடைய பழைய இடங்களுக்குத் திரும்பி வரலாம்.

இந்த நிலையில் இங்கு திரும்பி வருவதைப் பற்றி நினைப்பது பயனற்றது. எல்லா விசயங்களுக்கும் புரண்ப்படுத்தப்படும்வரை அரசாங்கங்கள் அகதிகளை வைத்திருக்க வேண்டும். இளைஞர்களால் ஒரு வேலையைத் தேடிக்கொள்ள

முடியாது. பொது மனித்ப்பு வழங்கப்பட்ட அனைவருக்கும் இன்றும் பிரச்சனைகள் உள்ளன. ஏமாற்றத்தினாலும், எவரும் உதவி செய்யாததினாலும் அவர்கள் மறுபடி இயக்கங்களில் இணைந்து கொள்ளலாமென்ப பயப்படுகிறோம். எனக்கு இப்போது திருகோணமலையிலிருந்து தொலைபேசி அழைப்பு வந்தது. தடுப்புக் காவலிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட சிலர் பணத்தக்காக வந்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள் அவர்களை நிறுத்தி வைக்கும்படி நாள் சொன்னேன். ஆனால் வந்தவர்கள் அமைதியற்றக் காணப்படுவதாகக் கூறப்பட்டது. ஆகவே அவர்களை மறுசீரமைப்புச் செய்வது பெரிய பிரச்சனையே. நாங்கள் பணம் கொடுத்தால் அவர்கள் அந்தப் பணத்தில் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே எல்லோரும் திரும்பி வந்தால் அது வேறொரு நிலையை உருவாக்கும். அரசாங்கங்கள் படிப்படியாகச் செயலாற்றுவதுடன் அமைதி திரும்பி வரும்வரை அகதிகளை தங்க வைத்திருப்பதே உகந்தது. இங்கே அமைதி இல்லை. சமாதான ஒப்பந்தத்தின்பின் இங்கே நிலைமைகள் சீராகிவிட்டது என்று அவர்கள் தீர்மானிக்கிறதால் அது வருந்தக்கூடியதொன்றாகும். இதைச் சொல்வதற்கு நாள் வருந்துகிறேன். முன்பைவிட இப்போது நிலைமை மிக மோசமாயுள்ளது.

தடுப்புக்காவலிலிருந்து பொது மனித்ப்பு வழங்கப்பட்டு விடுவிக்கப்பட்ட இளைஞர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்?

விடுவிக்கப்பட்டவர்களில் பெரும்பாலானோர் சிறுக்கு மாகாணத்திற்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறார்கள் இது பெரிய பிரச்சனையாகும். அவர்கள் வேலையற்றோர் குழுவோடு இணைந்து கொள்ளலாம். அவர்கள் பணத்தைப் பெற முயற்சிக்கிறார்கள். அல்லது இயக்கங்களில் சேர்க்கிறார்கள் இது நிலையற்ற சூழ்நிலையாகும்.

ஐரோப்பாவிலிருந்து அகதிகள் திரும்பியனுப்பப்படுவதால் யுத்தம் நீடிக்கப்படலாம், அவர்கள் ஆயுதக் குழுக்களால் ஈர்க்கப்படலாம் என்பது சரியா?

ஆம். அவர்கள் மோதிக் கொண்டிருக்கும் ஆயுதக் குழுக்களின் உற்சாகத்தை அதிகரிக்கலாம். - அவர்களுக்கு வேறு விருப்பங்கள் இல்லாவிடின். ஆகவே அவர்களைத் திரும்பியனுப்புவது தவறாகும்.

மலையகம்

இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் அரசியற் பொறுப்பாளர் திரு. சந்திரசேகர் தெரிவித்த தகவல்கள்

இலங்கை இந்நகிய ஒப்பந்தம் இலங்கையின் சிறப்பானமைத் தமிழர்களின்

பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டதாச் சொல்லப்படுகிற இலங்கைத் தமிழர்கள் 35 இலட்சம் பேர்களில் 10 இலட்சம்பேர் மலையகத்தில் வாழ்கிறார்கள் ஆனால் இந்தப் பத்திரிகை இலட்சம் மக்களில் பிரதான சமூக மற்றும் அரசியல் பிரச்சினைகளுக்கு குரல் கொடுக்கக் கூடியவற்றை இந்த மக்கள் அரசியல் அறிவைப் பெறவில்லை. எனவே இந்த ஒப்பந்தத்திற்கும் மலையக மக்களின் பிரச்சினைகளுக்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லை. இந்த ஒப்பந்தத்தில் இந்திய வம்சாவளியினரை நாடுகடத்தும் உட்கரணத்தை மலையக மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவே மாட்டார்கள். இதற்கான காரணங்கள் -

1. இலங்கையிலிருந்து இலங்கை இந்தியா திரும்பியவர்களில் 10வீதமானவர்கள் கூட முறையான வாழ்க்கையை அமைத்திக் கொள்ள முடியவில்லை. இதற்கு இந்திய அரசின் ஏதேனாவே வென்ற போக்கே காரணம்.
2. எம்போதோ எமது முதலாதையர்கள் இந்தியா செல்ல வேண்டும் என்று எடுத்த முடிவை இரண்டு தலைமுறைகளுக்குப் பின் இப்போது வாழ்பவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்பது என்ன நியாயம்?
3. பல வருடங்களுக்கு முன்பதாக இந்தியா செல்ல வேண்டும் என்று முடிவெடுப்பதற்கு இந்த நாட்டில் கொடுரமாக தலைவிரித்தாடிய இனவாதமே காரணமாக அமைந்தது. இப்போது அதனை முறியடிக்கும் சக்தியை மக்கள் பெற்றுக்கொண்டு வருகிறார்கள். எனவே கோழைத் தனமாக இந்தியாவுக்கு ஒடவேண்டிய நிலையில் ஓவர்கள் இல்லை.

இந்த ஒப்பந்தத்தில் மலையக மக்களைப் பற்றிச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்ற இந்த உட்கரண மலையக மக்களின் அபிலாசைகளையோ, மலையகத் தலைவர்களின் ஆலோசனைகளையோ பெற்றுக் கொள்ளாமல் இரண்டு நாட்டு அரசாங்கங்கள் தனித்தனியாக செய்கொண்ட ஒன்றாகும். இம் முடிவுக்கு மலையக மக்களை வற்புறுத்தவது அல்லது வலியுறுத்தவது அப்பட்டமான பலாத்காரமாகும் எனவே இந்த ஒப்பந்த உட்கரணத்தை நாங்கள் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம். இதனை நடைமுறைப்படுத்துவதைத் தடுப்பதற்கு நாங்கள் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டிருக்கிறோம்.

மலையகத்தில் சமூக எழுச்சியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென விரும்பும் புதிய சந்தாதிகள் தலையெடுக்க ஆரம்பித்துள்ளன சமுதாய பிரச்சினைகளுக்கும், தேவைகளுக்கும் இதன் மூலமே தீர்மானம் தற்போதைய இளைஞர்கள் உறுதியாக நம்புகிறார்கள். சமுதாய மேம்பாட்டுக்காக ஜனநாயக ரீதியாக செயற்பட எத்தனிப்பவர்களை யெல்லாம் இந்த அரசாங்கம் பயங்கரவாத தடைச் சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்ய முனைகிறது. இது நீண்ட காலத்திற்குப் பின் மலையக சமூகத்தில் ஏற்படும் அரசியல் தெளிவான நிர்மூலமாகும் முயற்சியாகும். எனவே இளைஞர்களைக் கைது செய்வதையும், சிறையில் வைப்பதையும் தடுத்த நிறுத்தியாகவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் நாம்

இருக்கிறோம் .

இலங்கை, இந்நீதிய ஒப்பந்தத்திலே பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தின் மூலம் கைவிட செய்யப்பட்டவர்கள் விடுதலை செய்யப்படுவார்கள் எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தாலும் அது இப்பொழுது நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை. அவர்களின் விடுதலைக்காக மலையக மக்கள் ஜனநாயகத்திற்குட்பட்டு எல்லா நடவடிக்கைகளுக்கும் எடுக்க வேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அவர்களின் விடுதலைக்காகச் செய்யப்பட்ட உணர்விரதப் போராட்டம் இம் மக்கள் மத்தியில் தீவிர ஆர்வத்தையும் வேகத்தையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. நேரடியாக மக்கள் அரசியலில் தலையிட வேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் விடுதலை செய்யப்படுவது இன்னும் காலந்தாழ்த்தப்பட்டால் மலையக மக்கள் தன்னிச்சையாக அரசியல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதை யாருமே தவிர்க்க முடியாது மலையக மக்களின் அரசியல் வாழ்க்கையில் இது ஒரு திருப்புமுனையாக இருக்கலாம்.

தலைவர்களால் தலை-அப்கோட் பகுதிகளிலிருந்து இலங்கைப்படைகளால் கைவிட செய்யப்பட்டவர்களில் இருவரின் தந்தையர்கள் தெரிவித்த தகவல்கள் (அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டதன் பேரில் பெயர்கள் வெளியிடப்படவில்லை)

1வது தந்தை

10ம் வகுப்புவரை படித்த எனது மகன் தொழில் வாய்ப்புகள் சீக்கிரமாக ததால் கொழும்பில் கலையொன்றில் வேலைக்கு நின்றார். 83 இனக் கலவரத்தில் வீட்டுக்கு வந்தவர் தோட்டத்தில் வேலைக்கு சிறிது காலம் வேலை செய்தார் தோட்டத்தில் வேலை செய்தாலும் வருமானம் குடும்பத்துக்குப் போதாமையினால் மறுபடி அவர் கொழும்புக்கு கடை வேலைக்குப் போகவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. ஒய்வுக்காக ஒருமுறை அவர் வீட்டுக்கு வந்தபோது எங்கோ ஒரிடத்தில் நடந்த குண்டு வெடிப்புக்காக சந்தேகத்தின் பேரில் கைவிட செய்யப்பட்டார் அவரை விடுவிப்பதற்காக நாங்கள் கொழும்புக்கும், கண்டிக்குமாக அலைந்து கொண்டிருக்கிறோம். தொழிற்சங்கங்களிலும் எங்கள் குறைகளை முறையிட்டோம். மகன் எங்கே விட்டுப்போனபின் எங்களுக்கு நிம்மதியே இல்லை. பின்னரையப் பற்றிய கவலையில் தாய் நோயாளியாகிவிட்டார். சாப்பிடவோ, உடுத்தவோ முடியாமல் நாங்கள் மிகவும் சிரமப்படுகிறோம். எங்களுடைய குறைகளை எல்லாவிடங்களிலும் சொல்லி வருகிறோம் அரசாங்கத்தில் முறையிட்டாலும் யாரும் கேட்பதாகவோ, கவனிப்பதாகவோ தெரியவில்லை யாராவது எங்களுடைய குறைகளைத் தீர்ப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையிலேயே இருக்கிறோம். எங்களுடைய மகன் இறந்து போனாலும்கூட அந்தச் செலவுகளையும் நாங்களே செலவழிக்க வேண்டிய நிலையே உள்ளது. நாங்கள் வயது முதிர்

ந்தவர்கள் . கஉட்டமான வே லைக றைச் செய்து வழக்காடக்கூடிய சக்தி யோ , பணமோ என்களிடம் இல் லை . என்களுக்காக மனிதாபிமானத்தோடு எவர் த லையிட்டு பிள்ளைகள் விடுத லையாக உதவி செய்வார்களோ அவர்க ளை நாங்கள் தெய்வமாக மதிக்கி அவர்களுக்கு நாங்கள் விஸ்வா சியாக ஓரூப்போம் .

2வது தந்தை

எங்களுடைய பிள்ளையைப் பயங்கரவாதியென்று 10பேர் வந்த கைது செய்து கூட்டிக்கொண்டு போலர்கள் அதோடு என்னையும், எங்களுடைய சின்ன மக னையும் கூட கைது செய்து கூட்டிக்கொண்டு போலர்கள் . அடுத்த நாள் கா லையில் என்னையும், சின்ன மக னையும் மட்டும் விடுத லை செய்தார்கள் . பிள்ளையின் விடுத லைக்காக நாங்கள் அங்குமிங்கும் அ லைநினைக்கொண்டிருக்கிறோம் . இப்போது எங்களுடைய பிள்ளை சாலும்வரை உண்மையானதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார் . இந்த அரசாங்கம் எங்களுக்கு உதவி செய்யவில்லை . பிள்ளையை விடுத லை செய்யும்படி நாங்கள் ஜே . ஐரிடம் கேட்டிருக்கிறோம் . இந்திய ஜா தரக அதிகாரியையும் கேட்டிருக்கிறோம் .

(41ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

1893ல் பொருளாதார நெருக்கடி வெடித்தது . "வே லையில்லாத திட்டா ட்டம் கடுமையாகியது . ஆயிரக்கணக்கானோர் வே லையிழந்தனர் ." சாப்பா ட்டுக்கும் பஞ்சமான இந்த நேரத்தில்கூட சமஸ்தி வே லை நேரக் கோரிக்கையை தொழிலாளர் விட்டுக் கொடுக்கவில்லை .

1895 முதல் 1904 வரை ஆண்டுக்கு சராசரி 43000 பேர் வே லை நிறுத்தம் செய்தனர் . 1910ல் தொழிலாளர் போராட்டம் வலுவடைந்து ஒரு இலட்சம் பேர் வே லைநிறுத்தம் செய்தனர் .

"எல்லாத் தொழிலாளர்களும் சகோதரர்கள் ." அவர்களின் திடமான ஒற்றுமையே மனித குலத்தின் உழைக்கும் ஒருக்கப்பும் பிரிவினரின் நல்வாழ்வுக்கும் சுபீட்சத்திற்கும் உத்தரவாதமளிக்கும் . மே முதல் தேதியன்று எல்லா நாடுகளின் தொழிலாளர்களின் இந்த ஒற்றுமை சர்வதேச சமூக ஜனநாயக இயக்கம் அதன் படைபலத்தைப் பார்வையிட்டு சுதந்திரம் சமத்துவம் சகோதரத்துவத்திற்கான இடைவிடாத நெறியிறம்பாத போராட்டத்திற்கான சக்திகளைத் திரட்டும் . " என மே தினத்தைப் பற்றி வெனின் குறிப்பிடுகிறார் . "

நன்றி : தொழிலாளர் வர்க்க உரிமைத் திருநாள் மே 1 .

ஆயர்வைப் புகர்கள்

ம லயகமே
உனக்கு
ஐடை நெய்ய
ஐங்கிலேயன் எங்க ளை
அள்ளி வந்தபோதே
அம்மணமாகி விட்டான் .

நீ
பகலவனின் உரசலில்
பச்சைப் பட்டுச் சே லை
நெய்தி கொள்கிறாய் .

வெட்டும் பூச்சியாய்
உன் சே லையைத் தினம்
வெட்டுவதால் தான்
நாங்கள்
பருத்தி ழாலில்
கோமணமாவது கட்டுகிறோம் .

ம லயகமே
உன் பச்சைய் பட்டுச் சே லையில்
கிழித்துத்தான்
இந்த நாட்டுக்கு
தேசியக் கொடி
தைத்துக் கொடுத்தோம் .
அதன்
நிறலில் நின்ற கொண்டே
எங்களுக்கு
தேசம் இல் லையென்கிறார்கள் .

நாங்கள்
ஒட்டிய வயிறும்
ஆலு
உரசிய நெருப்பாய் .

நா ளெல்லாம்
உடலில்
வியர்வைப் புகர்கள் .
ரசிப்பதற்குள்ளாகவே
யாருக்கோ
மா லயாசிவிடுகின்றன .

குட்டுப்பட்ட
த லைகள் தான் . - இனி
குனிவதற்கில் லை .

நாங்கள்
நிமிர்கிறோம் .

நம்பிக்கை வயல்களிலெல்லாம்
நடவு நட்புவிட்டு

நாங்கள்
நிமிர்கிறோம் .

காதுவாமை

உரு நாள்

www.tamilangam.net

செல்லாயி தானாகவே விழித்துக் கொண்டாள். தலை கனத்தது. கண்கள் சூழலுக்கேற்ப வில்லைகளைச் சரி செய்து கொள்ள விரைகளைச் செலவழித்துக் கொண்டன. அசதி எக்கச்சக்கமாக மீச்சமாகியிருந்தது. உடம்பில் சூடு கொஞ்சம் அதிகமாகக் காணப்பட்டது.

கதகதப்பை வாரி வழங்கிக் கொண்டிருந்த படங்கை விலத்திக் கொண்டு செல்லாயி புறப்பட்டாள். அவரை காத்திருந்த குளிர் சட்டென்று அவளை ஆரத் தழுவிக்கொண்டது. பற்கள் உணர்ச்சி வசப்பட, மயிர்க்கால்கள் விறைப்பாக குத்திட்டு நின்றன. காம்பரா முழுவதையும் இருள் நிரப்பியிருந்தது.

செல்லாயி அன்றைய நாளுக்குத் தயாரானாள். முற்றடி வைத்ததுமே அவள் சமையற் பிரதேசத்துக்கு வந்துவிட்டாள். இடையில் சிக்கலான எல்லைகள் எழுவயில்லை. கைகள் பழக்கமான இடத்தில் தரையைத் தடவித் தீப்பெட்டியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டன. சில நிமிடங்களில் குப்பி வளாக்கும் சிக்கிக் கொண்டது. 'எண்ண தீந்து போச்சு. இன்னிக்கி நோரு கடையில் வாங்கோணும்' குப்பி வளாக்கின் கனத்தைக் கொண்டு தேவை அளமானிக்கப்பட்டது. வளாக்கும், தீப்பெட்டியும் கூட குளிர்மூல் விறைத்துப் போயிருந்தன. நீண்ட நேரப் போராட்டத்தின் பின் உருவாக்கப்பட்ட மஞ்சள் வெளிச்சம் இரு எட்டம் தோற்றக் கொண்டிருந்தது.

பாலனம், பாண்டங்குகளில் கோட்டுப் திரமாகப் படுத்திருந்த தரையிலிருந்து கொஞ்சமேலே ஏனையில் படுத்த யாகக் குளிரும் என்பதாலும், வயதை உத்தேசித்தும் ராசாத்திக்கு அந்த உயரமான வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருந்தது.

டியனம் தனிக் தனிப் படங்கள் போல விசிட் தார்கள். ராசாத்தி சென்றி யீற்றர்கள் திருந்தாள். தரை மிகுதி

செல்லாயி காம்பராவுக்கு வெளியே வந்து கர்ையைச் சப்பித் துப்பிக் கொண்டிருந்தாள். உடம்பில் கோலங்கள் போட்டிருந்த நாயொ

ன்று கிபிந்த சாக்குத் துண்டில் சுகமாக உறங்கிக் கொண்டிருந்தது. காவலில் தேங்கியிருந்த நீரில் கறப்புக் கறப்பாக மிதந்து கொண்டிருந்தன. மூன்றாவது காம்பராவிருந்து வெளிப்பட்ட ஒருவர் காலைக் கடனூக்காக பள்ளத்தில் இறங்கிப் போனார்.

சுற்றிலும் இருளும், சாம்பலும் கலந்திருந்தன. புகார் மூட்டம் பார்வைத் தூரத்தைக் குறைத்துக் கொண்டிருந்தது. தகரக் கரைகளில் இரவைக் கழிந்த கோழிகளில் ஒன்று எதையோ நாடிக் கீழே சத்தத்துடன் வந்தது. வலப்பக்க காம்பராவிருந்து யாரோ தொடர்ச்சியாக இருமினார்கள்.

முதல் நாள் பிடித்து வைத்த தய்வீரல் செல்லாயி முகம் கழுவினாள். நீரில் கரைந்திருந்த குளிர் உடம்பில் யரவி விறைப்பை உருவாக்கியது. வேகமாகக் காம்பராவுக்குள் துழைந்தவள் தட்டியில் கொழுமியிருந்த ஏதோ ஒரு ஹணிய உருவித் துடைத்துக் கொண்டாள்.

சரியான நேரத்துக்கு சங்கு ஊதியது. செல்லாயி இன்னும் அவசரமாகுள். கம்பனிய எடுத்துத் தலையில் கொங்காணி போட்டுக் கொண்டாள். முதல் நாள் ஈரம் இன்னும் உலராத படங்கை இருப்பில் கட்டிக் கொண்டாள். கூடையை எடுத்துப் பிள் பக்கமாகக் கொங்காணியில் கொழுவினாள். குப்பி விளக்கை மறக்காமல் ஊதி அணைத்த பிள், ஏனையிலிருந்து ஜாக்கிரதையாக ராசாத்தியத் குணிக் குவியல்களுடன் ஊக்கி மார் போடு அணைத்துக் கொண்டாள்.

அவள் காம்பராவுக்கு வெளியே வந்தபோது பெரட்டுக் களத்துக்கு ஐட்கள் போய்க் கொண்டிருந்தார்கள். கொழுந்து பறிப்புக்காகப் பெண்கள் கூடையுடனும், கவ்வாத்துக்காக ஐட்கள் கத்திகளுடனும் புறப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். சங்கு ஊதிய பிளும் கூட சூரியனைக் கிழக்கில் காணவில்லை.

முன் பக்கத்தில் ராசாத்தியும், பிள் பக்கத்தில் கூடையுமாக செல்லாயி பிள் டே மருவத்தை நோக்கி வேகமாக நடந்தாள். அங்கே ராசாத்திய ஒப்படைத்த பிள்தான் அவளால் கொழுந்தெடுக்க முடியும். ராசாத்தி ஆழமான உறக்கத்திலிருந்ததால் நிலமையைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. விழித்திருந்தால் நாய்க்கும், சேய்க்கும் பெரிய போராட்டமே ஆரம்பித்திருக்கும். ராசாத்தியின் அருகைச் சத்தம் கொழுந்து மருவம்வரை கேட்கும். அவளுடன் சமாதான ஒப்பந்தம் செய்வதில் அவருடைய வேலையில் ஐண்டு விழுந்து விடும்.

காம்பராக்கை வைத்துத் தட்டினாள் செல்லாயி. இருமல் முன்னே வர ஆயாக் கிழவி பிள்ளில் வந்து கதவைத் திறந்தாள். உள்ளே குழந்தைகள் தரை முழுவதும் சிதறியிருந்தன. ஒன்றிரண்டு ஐணிக் குவியல்களால்

ஸ்ரீராக ரூப மறைக்கப்பட்டிருந்தன. மூலக்குள் ஒன்ற மூத்திரத்தில் நீச் சல் பழகிக் கொண்டிருந்தது. ஆயாக் கிழவிக்கு வயது நன்றாகப் போய் விட்டது. வயதானவர்களால்தான் பொறுப்பாகக் குழந்தைகளைப் பார்த்துக் கொள்ள முடியுமென்ற பலர் கருதியதால் ஆயாக் கிழவிக் கே பிள்ளை மருவத்தில் வேலை கிடைத்தது. அழுது கொண்டிருக்கும் குழந்தைக்குப் பக்கத்திலுள்ள குழந்தைக்குப் பாலைக் கரைத்துக் கொடுத்தும், சளியைப் பிரட்டி வைத்திருக்கும் குழந்தைக்கு முன்புள்ள குழந்தையின் முகத்தை அழுந்தத் துடைத்தும் கிழவி தன் பணியைச் செவ்வனே செய்து கொண்டிருந்தாள். கண் பார்வை குறைந்தவளிடம் பிள்ளைகளைக் கொட்டிவல் அவளால் என்ன செய்ய முடியும்?

ராசாத்தியை ஒப்படைத்துவிட்டு ஓட்டலும் நடையுமாக பெரட்டுக் களத்துக்கு வந்த செல்லாயி அங்கு ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்த நிறையில் தன்னையும் இணைத்துக் கொண்டாள். எந்த நம்பர் மலை வருமோ வென எல்லாரும் எதிர்பார்த்தபடி கடையைச் சமந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

"எட்டாம் நம்பர் மலை வளினி, செல்லாயி, மாரியம்மை" கண்டக்டர் பெரட்டுத் துண்டில் பெயர்களுக்கும், மலைகளுக்கும் பதிந்து கொண்டிருந்தார். கடைகளுக்கு இலக்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டன.

வளினி, செல்லாயி, மாரியம்மை மூவரும் ஒன்றாக தங்களுக்குக் குறிக்கப்பட்ட மலைக்கு போலர்கள்.

"குளிநதில்ல" வளினி கூசிக் கொண்டாள். அந்த மூவரில் அவள் தான் வயது குறைந்தவள். அவளுக்கு இரண்டு தங்கைகள். தாய் சீக்கிரமே செத்துப் போனாள். தகப்பன் 'போத்தலின்' பக்கன். எப்போதும் தண்ணியாகவே இருப்பான். தன்னுடையதும், தங்கைகளினுடையதுமான வாழ்க்கையை தானே அமைத்துக் கொள்ள வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் அவள் இருந்தாள்.

"ஏம் புள்ள, இம்புட்டு சின்ன வயசில மலக்கி வாற?" என்ற கேட்டால் "எண்ட கண்ணைத்துக்கு பணம் சேக்கிறன். அய்யால ஆவாதாம்" என்று பட்டுண்டிப் பதில் சொல்லுவாள். தனது குத்தலிலாவது அய்யன் விழிக்க மாட்டாளுவென்ற அவளுக்குகொரு நப்பாசை.

"புள்ளக்கி காலத்தாலயே வவுத்தால போய்க்கிடுக்கு. கொஞ்ச பணம் வருணினிட்டு வுட்டுல வுட்டுட்டு வந்துட்டன். இப்ப யோ சினியா இருக்கு" மாரியம்மை கவலைப்பட்டிருக்கி கொண்டாள்.

"ஏங்க்கா வுட்டுல புள்ளயோட இருந்திருக்கலாமுல்ல" வளினி உண்மையான அக்கறையோடு சொன்னாள்.

"ஆமா, நீ சொல்லிப்புட்ட. மாசம் அம்புட்டு நாளும் கொழுந்து பறிச்சுளுன்னதான் நேளா கடனை அடைச்சிக்க முடியும். நா என்ன பண்ண புள்ள!"

செல்லாய்யோ, வள்ளியோ பதில் சொல்லவில்லை. ஏனெனில் அவர்களின் நிலமையும் அப்படித்தான். தோட்டத்திற்குள் வியர்த்துக் கொண்டு இருப்பவர்களுக்கு வயலும், பெயரும் தான் வேறாக இருந்தது. மற்றப்படி எல்லாமே ஒன்றுதான். நாள் முழுக்க தேய்வதும், உழைத்த பணத்தைக் கொண்டு பழைய கடனை அடைப்பதும் வெறும் கையுடன் புதிதாக கடனை ஆரம்பிப்பதும், மறுபடி கடனை... என்று அவர்கள் ஒரு வட்டமாகச் சுழன்று கொண்டிருந்தார்கள். இவ்வளவு அப்படி சிக்க வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆங்கிலேய மூல புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட இனத்தை கடந்தகால, இன்றைய அரசியல்வாதிகளும், சங்கங்களின் தலைவர்களும் சக்கையாகப் பிடித்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எல்லாமே செய்து கொள்ள முடியாத பொறியில் சிக்க வைத்து சாற்றை உறிஞ்சிக் கொழுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

செல்லாயி, வள்ளி, மாரியம்மை மூவரும் தமக்குரிய பிரதேசங்களில் புகுந்து கொண்டார்கள். பழக்கப்பட்ட கைகள் ஒரு மொட்டையும், இரண்டு இலைகளையும் பறித்துக் கடைக்குள் போட, அவர்கள் இயந்திர மாலர்கள்.

முதல்நாள் பிழைநேரத்திலிருந்தே செல்லாயிக்கு தலைச் சுற்றலுடன் கூடிய காய்ச்சல் வந்திருந்தது. அதோடு தலைக்கும் குளித்திருந்தான். இரவு தப்பியிருந்த மாவில் பிழைகளுக்கு மட்டும் ரொட்டி தட்டிக் கொடுத்தவிட்டு, தான் சாப்பிடாமல் வெறும் தேநீர் மட்டும் குடித்து விட்டுப் படுத்தவிட்டான். சாப்பிடப் பிடிக்கவில்லை என்பதோடு கையிருப்பும் அபாய அறிவிப்புச் செய்தது. காலைமீதும் அவள் ஒன்றும் சாப்பிடவில்லை. தேநீரும் குடிக்கவில்லை. தூள் முடிந்திருந்தது.

செல்லாயிக்கு மயக்கம் வரும் போலிருந்தது. காய்ச்சல் உடம்பில் அசதியை உண்டாக்கியது. களைப்பு, மயக்கம் போன்ற எதிரிகளை செல்லாயியின் வைரக்கியம் எதிர்த்துக் கொண்டிருந்தது. ஏனெனில் அவருடைய கடலும் அவள் வேலை செய்வதையே விரும்பியது.

மாவும், தேயிலையும் முடிந்து விட்டன. மண்ணெண்ணெய் அவசரமாகத் தேவைப்பட்டது. ராசாத்திக்குப் பால்மா மிக முக்கியம். இவற்றோடு அவசியமான ஏனைய பொருட்களும்.....

கொப்பி வாங்கித் தராவிட்டால் பாடசாலை போகப் போவதில்லையென பாலன் உறுதியாகச் சொல்லிவிட்டான். "உனக்கெல்லாம் எதுக்கு படிப்பு? காடு வெட்டப் போகாம இங்க வந்து எங்கட"

உசிரை ஏன் எடுக்கிறாய்? என்று வாத்தியார் தன்னை அடித்ததாக பாலன் சொல்லி அழுதான்.

உடலுக்குடன் காசைக் கொடுத்த இவற்றையெல்லாம் வாங்குவ தென்பது சாத்தியமற்றதொன்றாகும். பழைய கடனை முடிப்பதன் மூலம் அல்லது அப்படிச் செய்வதாக 'உறுதி' யளிப்பதன் மூலம்தான் நேரான கடையில் தொடர்ந்து சாமான்களை வாங்க முடியும்.

பணியில் குளித்திருந்த செடிகள் உடலை உரச செல்லாயி குளிர்ந்தான். முதல்நாளிலிருந்தே சாப்பாட்டை எதிர்பார்த்த ஏமாந்துகொண்டிருந்த உணவுக்கால்வாய்தொகுதி சத்தமாகக் கோபித்துக்கொண்டது.

கைகள் கூடையை நிரப்பும் பணிக்குத் தம்மை அர்ப்பணித்திருக்க, மூளை தன் பங்கிற்கு வரவு, செலவை விசாரித்துக்கொண்டிருந்தது.

பாலன் இன்று பாடசாலை போயிருக்கமாட்டான். தன்னுடைய நண்பர்களுடன் எங்காவது போயிருப்பான். பாண்டியன் இன்னும் படிக்க ஆரம்பிக்கவில்லை. லயத்தை விட்டு அதிக ஊரம் போகமாட்டான். வாய்க்கால் கரையில் விளையாடிக் கொண்டிருப்பான். மண்ணில் புரண்டு, தண்ணீரில் நனைந்து புதிய தோற்றத்துடன் தான் எப்போதும் வீட்டுக்கு வருவான். பாலனும், பாண்டியனும் சாப்பிடுவதற்காக முதல்நாளே இரண்டு ரொட்டித் துண்டுகள் பத்திரப்படுத்தப்பட்டிருந்தன. ராசாத்திதான் பாவம், சிழிவி கரைத்துக் கொடுக்கும் பாலைக் குடித்துவிட்டு அம்மாவைத் தேடி அழுதுகொண்டிருப்பான்.

காலில் கடுக்க செல்லாயி சடுதியாகக் குவிந்தான். கண்ணக்காலுக்குக் கொஞ்சம் மேலே சேலை சுவப்பாகிக் கொண்டிருந்தது. சேலையைத் தூக்கிப் பார்த்தான். அட்டையைக் காணவில்லை. தாகம் தீர்ந்து போயிருக்கவேண்டும். உறிச்சப்பட்ட இடத்திலிருந்து இரத்தம் சொட்டுப் போட்டது. இரண்டு கால்களிலும் பரவலாக அட்டைகளினால் உண்டாக்கப்பட்ட காயங்கள் காணப்பட்டன. செல்லாயி மயபடி வேலையைத் தொடர்ந்தான்.

தேயிலைச் செடிகள் பரவியிருந்த அந்தப் பிரதேசம் முழுவதும் ஏராளமான பெண்கள் சிதறியிருந்தார்கள். கூடைகள் வேகமாக நிரம்பிக் கொண்டிருக்க; செடிகள் பாரம் குறைந்துகொண்டிருந்தன. வியர்வைப் பூக்கள் ஏராளமாகப் பூத்து காற்றை இன்னும் ஈரலிப்பாக்கின. ஆண்கள் கூட்டம் கவ்வாத்தில் முழுகியிருந்தது. கறத்த உடம்புகளில் வியர்வைகள் அமர்ந்திருந்தன. கூரான கத்தி சீரான வேகத்தில் பளபளத்துக் கொண்டிருந்தது.

வேறெந்த தாவரங்களுக்கும் கிடைக்காத அரியவாய்ப்பாக மனித உடம்புகளை உரமாகப் பெறும் பாக்கியம் பெற்ற தேயிலைச் செடிகள் ஓய்மையாக நிமிர்ந்து நின்றன. தனிகளில் சாவகாசமாக உட்கார்ந்திருந்த பனித்துளிகள் கதிரவனின் தொல்லையால் காலாமல் போயின. வெளிநாடுகளுக்குப் போவதால் அரசு 'கஜாலை'வை தாராளமாக நிரப்பலாம் என்ற

ஐசையில் ஆங்கிலேயரின் அந்த அன்பளிப்புகள் கொழுந்துகளைப் பறிகொடுத்துக்கொண்டிருந்தன .

ஐரையின் ஜீப் குலங்கியபடி மேட்டில் போய்க்கொண்டிருந்தது . உழைப்பாளிகள் பள்ளத்தில் நின்றதால் ஐரையாரால் மேட்டில் போக முடிந்தது . வேலைக்கு வராமலேயே பெரட்டுத்துண்டில் பெயர் பதியப்பட்டவர்கள் கங்காணிமார்களுக்கு போத்தலம், கறியும் எடுத்துக்கொண்டு செடிகளுக்குடாகப் போய்க்கொண்டிருந்தனர் .

சின்ன இடையே ஐரையாக வள்ளி, மாரியம்மை, செல்லாயி மூவரும் கூடகளை இறக்கி வைத்துவிட்டு தரையில் அமர்ந்தார்கள் . செல்லாயிக்கு தலைச்சுற்றல் ஆரம்பிக்கவே மரத்துப்போன செடியொன்றுடன் சாய்ந்து கொண்டாள் . நேரம் போய்க்கொண்டிருக்கவே சிறகுடல், பெருங்குடல் எல்லாம் கொதித்துப் போய் ஆர்ப்பாட்டம் செய்தன . உடலில் வெப்பம் தனக்கு வரும்பியபடி ஏறிஇறங்கி விடையாடிக்கொண்டிருந்தது .

"ஏங்க்கா, சொகமில்லியா?" வள்ளி அக்கறையுடன் செல்லாயியை விசாரித்தாள் .

"நேத்திக்குத் தொட்டு தலய சுத்திக்கிட்டிருக்கு புள்ள"

வள்ளி செல்லாயியின் நெற்றியில் கை வைத்துப் பார்த்தாள் .

"ஆத்தா, ஒடம்பு இம்மாம் சூடு சுடுதே" என்று பதறினாள் . "இப்படியே உக்காந்துக்கோ . தங்கச்சி இப்ப சாயா கொண்டிட்டு வரும்"

"ஆரு புள்ள அங்கிட்டு ஓடியாறது?" ஐரத்தில் வரும் உருவத்தை காட்டிக் கேட்டாள் மாரியம்மை .

"தெரியல" கண்களைச் சுருக்கிப் பார்த்தாள் வள்ளி . அடையாளம் காணமுடியவில்லை . மூவரும் ஓடிவரும் ஆள் அருகில் வரும்வரை காத்திருந்தார்கள் .

முச்சிறைக்க ஓடிவந்து, அவர்களுக்கே 'பிறேக்' பிடித்து நின்றவன் மாரியம்மையின் பக்கத்துக் கம்பராக்காரப் பெடியன் . "அக்கா தம்பிக்கு முடியல . வலுத்தால தண்ணியாப் போவுது . கெழவி வெரசா ஒங்கைய கூட்டியாரச் சொல்லிச்சு" என்று அவன் முடிப்பதற்குள் "ஆத்தா, மாரியாத்த எம்புள்ள" என்றபடி கூடையைப் போட்டுவிட்டு மாரியம்மை ஓடத் தொடங்கிவிட்டாள் .

"பாவம் அக்கா . புள்ளல எம்புட்டு உசிரை வச்சிருக்கு . மாரியாத்தா அலுங்களை கைவிடாது" வள்ளி சொல்லிக் கொண்டாள் . செல்லாயிக்கும் மாரியம்மையின் நிலை பரிதாபமாகவே இருந்தது . "சொகமில்லாத புள்ளகூட இருக்க முடியாம ஒரு பொழைப்பா" சலித்துக் கொண்டாள் . கூடவே தன்னுடைய நிலமையையும் நினைத்துக் கொண்டாள் .

"ஒடம்பு சொகமில்லாமக் கிடக்கு. மருந்து வாங்கலா முன்னு மலக்கி வரமுடியுமா? அப்புறம் இருவது ருவா முன்னு விழும். நோலு கடனை அடைச்சிக்கிறது எப்புடி? சாமாஜவனை வாங்குறது எப்புடி? கிமலிட்ட கசாயத்தை வாங்கி குடிச்சிட்டு ஒறங்கிது காய்ச்சல் கொறையாமப் போகுமா"

செல்லாயி தன்னைச் சமாதானப்படுத்திக் கொண்டாள். நாய்க்கு பசியில்லை என்று முதலாளிகளின் காரர்கள் ஆஸ்பத்திரிக்கு ஓட, அவற்றக்கெல்லாம் வசதியேற்படுத்திக் கொடுத்த தொழிலாளிகள் தினக்கூலிக்காகத் தமது சுகவீணத்தைப் புறக்கணிக்கும் பரிதாபம் இங்கேதான் நிகழ்கிறது.

"எங்க மாரியம்மையைக் காணேவ? ஒண்ணுக்குப் போயிட்டாளா?" கங்காணி சுருட்டை வாயில் வைத்துக்கொண்டு கேட்டார்.

"இல்லிங்க. புள்ளக்கி ஒடம்புக்கு முடியலென்னிட்டு ஆளு வந்து கட்டிட்டுப் போச்சுதுங்க" மறபடி வேலையில் ஈடுபட்டிருந்த வள்ளி சொன்னாள்.

"அது எப் படிப் போகும்? என்கிட்ட சொல்லிச்சா? கொழுந்து மருவத்துக்குப் போயி கூடையைக் கொடுத்திச்சா?" கங்காணி எச்சிலெத்துப்பிட்டுக் கத்தினார்.

செல்லாயியும், வள்ளியும் பதில் சொல்லாமல் கொழுந்து கிள்ளிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுடைய ரத்தம் மட்டும் வெப்பமாகிக் கொண்டிருந்தது. நரம்புகள் உணர்ச்சிவசப்பட்டு விறைத்துக்கொண்டன.

"இப்ப சொல்லிக்கிறன் கேட்டுக்குங்க. மாரியம்மைக்கு பதிலெரு மணிகரைக்குந்தான் பேர் விழும். ஆமா" கங்காணி புகைவிட்டபடி போய் விட்டார்.

"ஊ" கங்காணி மறைந்த திசையில் காறிக் குப்பிலுள் வள்ளி. "கட்டேல போறவன் என்ன சொல்லிட்டுப் போறான் பாத்திங்களா? நம்ம ஒழப்பு அவனுகளுக்கு வினையாட்டா இருக்கா? இவனுகளுக்கெல்லாம் பொண்டாட்டி, புள்ளைங்க. (கெட்ட வார்த்தை)." வள்ளி வெடித்தாள். செல்லாயிக்கும் பற்றி எரிந்தது.

இரண்டு பெண்களும் சிறிது நேரம் உணர்ச்சிவசப்பட்டுவிட்டு மறபடி வேலையில் முழுகிறார்கள். உணர்ச்சி, ரோசம் இருக்குமிடத்தில் வயிறு இருக்கவே கூடாது. எல்லாம் ஒன்றாக இருந்தபடியாற்தானே அவர்களால் எதுவும் செய்து கொள்ள முடியவில்லை. மாரியம்மை ஒரு மணிகரைக்கும் அவர்களுடன்தான் வேலை செய்தாள். தொழிலாளர்களின் குரலுக்கு சக்தியில்லை என்றுதானே கங்காணி முன்றமணித்தியாலங்களை அநியாயமாகக் குறைத்தாள்.

மூன்று மணித்தியாலங்கள் என்றால் சும்மாவா? . மா வாங்கலாம். தேயிலை வாங்கலாம். அரிசி வாங்கலாம். பால்மா வாங்கலாம். மருந்து வாங்கலாம். தானாக வரும் சம்பளத்தில் வசதியாக வாழ்பவர்களுக்கு நேரத்தின் அருமை எப்படிப் புரியும்? இதையெல்லாம் புரிந்திருந்தால் தேயிலைக்கே தம்மை அர்ப்பணித்தவர்களை நாடற்றவர்கள் முத்திரை குத்தி எங்கேயோ அப்புறப்படுத்தலார்களா? .

சங்கு பலமாக ஊதி 'இன்றைக்கு இது போதும்' என்றது. நிரம்பிய கூடைகளுடன் பெண்கள் சாரிசாரியாக செடிகளுக்குள்ளால் புறப்பட்டு இறங்கிவந்தார்கள். கொழுந்து மடுவத்தில் மேசை போட்டு கண்டக்டர் பெரட்டுத் தண்டிட்டு தயாராக இருந்தார். அவருக்கருகே தராசுடன் இருவர் காத்திருந்தார்கள்.

கூடைகளும், பெண்களும் வந்து வரிசை அமைத்துக்கொண்டதும் நிறுவனமும், பதிலும் ஆரம்பமானது. மாரியம்மையின் பாதி நிரம்பிய கூடையை வள்ளி எடுத்தவந்து மாரியம்மையின் பெயரில் பதிந்துகொண்டாள். கங்காணி சொன்னதுபோல் பதினொரு மணி வரைக்குமே பதியப்பட்டது.

பெரட்டுக் கலைக்கப்பட்டதும் செல்லாயி பிள்ளைமருவத்தை நோக்கி ஓட்டமும் நடையுமாகப் போனார். பிள்ளைக் காம்பராவில் பிள்ளைகள் எண்விக்கையில் குறைந்திருந்தார்கள். அதிகமான குழந்தைகள் பெற்றோருடன் மறுபடி இணைந்திருந்தனர். ராசாத்தி அழுதிருக்க வேண்டும். உடம்பு வியர்த்திருந்தது. செல்லாயி அவளைத் தூக்கிக்கொண்டதும், அம்மா மறுபடியும் தன்னைவிட்டுப் போய்விடுவாளோ என்ற பயத்தில் ராசாத்தி தாயின் கழுத்தை இறுக்கக் கட்டிப்பிடித்துக்கொண்டாள்.

செல்லாயி வயத்துக்கு வந்தபோது பாலமும், பாண்டியமும் அங்கில்லை. கூடையைக் கழட்டி வைத்துவிட்டு, சரமாகியிருந்து படங்கை அலிழ்த்து தட்டியில் காயப்போட்டுவிட்டு செல்லாயி ராசாத்தியுடன் கடைக்குப் போனார்.

"மறவா வந்தாச்சா? எல்லாம் தீந்து போச்சா?" நோனுவின் குரலில் எரிச்சல் பரவியிருந்தது. அவருடைய வாடிக்கையாளர் அனைவரும் கடன்காரர்களாக இருப்பதுதான் அவளின் எரிச்சலுக்குக் காரணம்.

"மாவு, சாயத்து கு....." செல்லாயி அடுக்கிக்கொண்டு போனார். நோனுவின் தராசுத்தட்டுகள் சமனாகாதபடி கவனமாக நிறுத்துப் பொட்டலங்களைக் கட்டினார்.

"இந்தவாட்டி எல்லா பணத்தையும் குடுத்தினும். அப்புறம் என்னவாச்சு சொன்ன ஒரு சாமானாக தரமாட்டன். ஆமா" நோனுவின் கத்திக்கொண்டிருக்க, செல்லாயி பொட்டலங்களும், ராசாத்தியுமாகப் பாதை

யில் பரவியுள் .

தெருவில் ஆங்காங்கே சில இளைஞர்கள் நின்று தோரணம் கட்டிக்கொண்டிருந்தார்கள் . ஒருவன் வருவோர் போவோருக்கு நோட்டிஸ் கொடுத்தான் . செல்லாயி அவனை நெருங்கி விசாரித்தான் .

"ஒங்களுக்கு தெரியாதா? நாளக்கிவ்வா நம்ம தொழிலாளர் பெருநாள் . நம்ம தலைவரு வாறாரு . பாட்டுக் கூத்து எல்லா இருக்கு "

"நாளக்கி மலேல வேல இருக்குமில்லியா? " செல்லாயி சந்தேகமாகக் கேட்டான் .

"அதென்ன அப்புடிக் கேட்டுப்புட்டிங்க . நம்மளுக்காக நடக்கிற விழாவன்னிக்கி நாம வேலக்கிப் போகணுமா? . நாளக்கி மலேல ஒண்ணும் இல்ல" இளைஞன் சொல்லிவிட்டு எணியத் தூ கீழித் தள்ளி வைத்தான் .

"நாளக்கி வே இல்லியா? " செல்லாயி இடிந்துபோய் விட்டான் . "கொப்பி இல்லன்னா நா ஸ்கலக்குப் போவமாட்டன் " பாலன் அழுதான் . "பசுக்குதாயா எவக்கு ரொட்டி தாயேன் " பாண்டியன் கெஞ்சினான் . கதைக்க இயலாமல் பாஸ்காகாகக் கத்தினான் ராசாத்தி . "அடுத்த வாட்டி பணம் இல்லன்னா ஒண்டும் கெடையாது" நோலு விரட்டினான் .

நாளாக்கு ஒய்வு . ஆனால் இருபது ரூபா இல்லை . "பாழாய் போறவனவ . நம்ப நாளாம் . விழாவாம் . அத ஞாத்துக்கிழம வச்சா கொறஞ்சா போவாறாக" செல்லாயியின் கையிரிந்த மே 1 என்ற குறிக்கப்பட்ட கடதாசி கசங்கிக் கிழிந்தது .

செய்திகளின் முக்கியத்துவம் கருதி இந்த இதழின் பக்கங்கள் அதிகரிக்கப் பட்டுள்ளன .

'இன்றைய இலங்கை' என்ற செய்திக் தொகுப்பின் ஆங்கில வடிவத்தைப் பெற விரும்புவபர்கள் 6 டி . எம் பெறுமதியான முத்திரைகளை அனுப்பி பெற்றுக் கொள்ளலாம் .

நவீன சுரண்டல்

பு.வி.பாநீரங்கன் - 1

சுரண்டல் என்ற உளவிய லை சூராய்ந்தால் தனியே வர்த்தகம் புரிந்தமட்டுமே மக்களை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வறகுவதில் லை. 'மக்களின் மனப் பலவீனத்தைப் புரிந்தகொண்டு அவர்கள் நாடுகின்ற வழியை இலகுவாக்கி நடை பயிலவிட்டு அதில் இலாபம் காணுவதும் இந்தச் சுரண்டல் சொற்பதத்திற்குள் அடங்கும்.

இந்த வகையில் மக்களின் பணத்தைச் சிறிது சிறிதாகத் தமதாக்கிக் கொள்ள ஒரு குறிப்பிட்ட வர்க்கத்திற்கு வறு வகுத்துக் கொடுத்தின்பது முதலாளித்துவ பொருளாதார அமைப்பு. முதலாளித்துவ உற்பத்திச் செயல்முறை என்ற பொறிமுறை (Mechanism called capitalist - Production Process) இதைச் சாத்தியமாக்குகிறது.

இன்று ஐரோப்பிய நாடுகளில் வாழும் சிறிய தமிழ் உதிரி முதலாளிகளும் தம் கைவரிசையைத் தமிழ் அகதிகளிடம் காட்ட முனைந்துள்ளனர். இதில் வெற்றியும் அடைந்துள்ளனர். இந்தியாவிலிருந்து தருவிக்கப் படும் சரக்குச் சாமான்கள் (கறிநீலாள்வகை) மற்றும் சினிமா வீடியோப் படங்கள், ஒடியோ பாடல் கச்செற்றுகள் இன்னபிற பொருட்களைத் தமிழகதிகள் மத்தியில் விளம்பரப்படுத்தி அவர்களைச் சுரண்டுகிறார்கள். இதற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளிலிருந்து வெளிவரும் மாதசஞ்சிகைகள் சிலவும் ஒத்தொலிகின்றன. தமது பக்கங்களை நிரப்பவும், அட்டைகளுக்குப் பொலிஷ் போடவும், மக்களைச் சுரண்டும் சினிமாப்பட விநியோகஸ்தர்களை விளம்பரம் செய்கிறது. உதிரத்தை வியர்வையாக்கி தம் உடல் உழைப்பை ஐரோப்பிய முதலாளிகளுக்கு அளிப்பதைத் தடுத்துச் சம்பாதிக்கும் பணத்தை இந்த உதிரி முகவர்களுக்கு வாரி வறங்குகிறார்கள். இதன்மீது இன்னும் ஒருபடி மேலே சென்று சுரண்டலில் சுவைகண்ட உதிரிகள் இந்தியாவில் மக்களைக் கருவறுக்கும் சினிமா நடிக நடிகையரை ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு வரவழைத்துத் தமிழ் அகதிகளை ஒரேயடியாகச் சுரண்ட எந்தவிதவிட்டார்கள்.

இவிய தமிழ் நெஞ்சங்களை! இந்தப் பருபிற்போக்கான நிகழ்ச்சிகளுக்குச் சென்று உங்கள் பணத்தைக் கொடுத்த சிலரை முதலாளிகளாக்காதீர்கள். எங்கள் பணத்திலேயே நடிக, நடிகை

யர்கள் ஐரோப்பிய நாடுகளைப் பார்வையிடப் போகிறார்கள். பாமரர்களளைச் சுரண்டி உலக சுகங்களை இருந்த இடத்திலேயே அனுபவிக்கும் இந்த வர்க்கம் எங்கடையும் கருவறக்கீத் தொடங்கிவிட்டார்கள். 'இவர்களுக்குத் துணைபோகும் தமிழ் குட்டி முதலாளிகள் எங்கள் பணத்தில்தான் மாடா மாளிகைகள் கட்டப் பார்த்தீர்கள்.' இவ்வகைப் புல்லுவிடுகளுக்கு நாங்கள் துணைபோகலாமா?

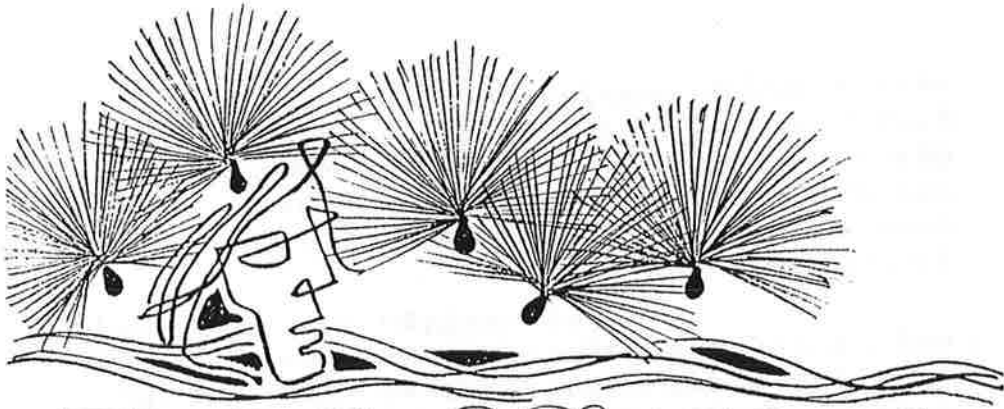
எம் 'நாட்டில்' அரசு பயங்கரவாதத்தால், எம் தாய்மார்கள், சகோதரிகள், சகோதரர்கள் உண்ண உணவின்றி உடுக்க உடையின்றி பசியாலும், குளிராலும் செத்த மடிகிறார்கள். இருக்க இடமுமின்றி அலைகிறார்கள். இவர்களைப் பற்றிக் கொஞ்சமாவது சிந்திக்கிறோமா? . நாம் இங்கு சுகபோகமாக வாழ்வது அடுக்குமா? . இந்த நாடுகளுக்கு நடிக, நடிகையரைக் கூட்டி வந்த களியாட்ட நிகழ்ச்சிகளை நடாத்தி எங்களைச் சுரண்டி தம்மை வளர்க்க முற்படும் சுரண்டல் முதலாளிகளுக்கு இனியும் துணைபோகாதீர்கள். எம் நாட்டில் துன்பச் சமையை அனுபவிக்கும் எம் தாய், சகோதரிகளின் மாவத்தைக் காக்கப், பசியைப் போக்க இந்த மாதிரியான நிகழ்ச்சிகளுக்கு, சினிமாப் படக் கொப்பிகளுக்கு கொடுக்கும் பணத்தை அகதிகள் முகாம் களுக்கு அனுப்பி வைப்போம்.

(49ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

1890 மே 1ந் திகதி 8 மணி வேலை நேரத்தைத் தொடக்கிவைக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் தொழிலாளர்களே ஒருங்கு திரட்டுவது என 1888ல் அமெரிக்க தொழிலாளர் சம்மேளனம் முடிவு செய்தது.

1890 மே 18ந் திகதி அவுஸ்திரேலியா, ஆஸ்திரியா, பெல்சியம், சிலி சிறுபா, டென்மார்க், இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, நெதர்லாந்து, கங்கேரி, இந்தோலி, பெரு, சுவீட்சலாந்து மற்றும் அமெரிக்க, ஆசிய நாடுகளைச் சேர்ந்த பலலாயிரம், பலவாயிரம் தொழிலாளர்கள் ஆர்ப்பாட்ட அணிவகுப்புகளில் கலந்து கொண்டனர்.

(தொடர்ச்சி 23 ம் பக்கத்தில்)

கனாலை மீத்தலை - பரந்தீபன்

1 வருந்து 29 வரை

இலங்கையிலிருந்து மேற்கு ஜேர்மனிக்கு அரசியல் தஞ்சம் கோரி வந்த தமிழ் அகதிகளில் முத்து, ஞானம், பாலசுமார் மூரும் ஒரே அறை நண்பர்கள். புதிய சூழல், அரசியல் தஞ்சச் சட்ட நடைமுறைகள், தனிமை என்பன மூவரையும் வெவ்வேறு விதமாகப் பாதித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இருக்க அனுமதிக்கப்பட்ட நகரத்தை விட்டு வெளியேறக் கூடாது, வேலை செய்யக் கூடாது என்ற கட்டுப்பாடுகளால் அறைக்குள்ளேயே அதிக நேரம் இருக்க நேரமும் முத்து வீட்டையும், குடும்பத்தவர்களுக்கும், பழைய சம்பவங்களையும் நினைத்துப் பார்ப்பதிலேயே தனது நேரத்தைப் போக்கிக் கொள்கிறான். இது நிரந்தர நிகழ்வாக மாறி நினைவுகள் அவனைக் குழப்ப ஆரம்பித்துவிட்டன. அதிகமான நேரங்கள் கனவுலகத்திலே இருந்தவன் ஒருநாள் அங்கே காலடியே வைத்துவிட்டான். தற்போது அவன் சிசிச்சைக்காக வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளான். தாய் நாட்டில் மிகவும் உஷ்டமான சூழலில் வளர்ந்த ஞானத்திற்கு புதிய இடம் சொர்க்கமாகத் தெரிய மனைதப் பறிகொடுத்துவிட்டான். அங்குகோல், டிஸ்கோ, அவ்வப்போது காதலித்தல் என்று தன்னையே இழந்துவிட்டான். வீட்டுக் கஷ்டங்களைச் சுமந்து வந்த வான்கடிதங்கள் அவனுள் ஒரு சலி

தொடர்கதை

ப்பை ஏற்படுத்தி குடும்பத்திலிருந்து அவனை விலத்தி வைத்தன. இலங்கைப் படைவீதி ஆகாயத் தாக்குதலில் தங்கை மச்ச அகால மரணமான செய்தியை அறிந்ததிலிருந்து அவன் முழுதாக புதிய மனிதனாகவிட்டான். பாலகு மாருக்கு ஒரே இடத்தில் இருப்பதில் நாட்டில் 20.1 வது அத்தியாயத்திலிருந்து கனடா போக முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

30.

"முந்தநாள் என்னட்ட ரெம்போ வாங்கி முக்குத் துடைச்ச வனை இண்டைக்கு காணேல. எங்கயெண்டு விசாரிச்சா கனடாவிலயாம்" பாலகுமார் ஏக்கம் வழிந்தோடச் சொன்னான்.

"எல்லாம் லக் மச்சான். நானே ரண்டு முறை ட்ரை பண்ணி பிடிப்பட்டு இப்ப சோசல் காசில பைன் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறேன்" கணேசன் தனது வருத்தத்தைத் தெரிவித்தான்.

அவர்கள் இருவரும் நகரத்தின் மத்தியில் போடப்பட்டிருந்த வாங்குகளில் ஒன்றில் அருகருகாக அமர்ந்திருந்தார்கள். அந்தச் சுற்றுடல் முழுவதும் கஞ்சத்தனமான ஆடைகளில் நிரம்பியிருந்த பலர் பியரைக் குடித்துக்கொண்டும், நாயை அல்லது ஆளைக் கொஞ்சிக்கொண்டும் அவ்வலாயிருக்க வெயில் அவர்கள் எல்லோர் மேலும் பட்டுக்கொண்டிருந்தது.

கடைத் தெருக்களில் ஆட்கள் நீந்திக்கொண்டிருந்தார்கள். ஐஸ்கிரீம் கடைகளின் முன்னால் வரிகசுகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. வின்ரரில் அடக்கப்பட்டிருந்த வாகனங்கள் இப்போது சுதந்திரமாகப் பாதையில் பரவிக்கொண்டிருந்தன.

"கனநாளா உன்னட்ட கேக்க வேணும்மெண்டு நினைச்சலுன். என்னெண்டு மச்சான் பிடிபட்டனி?" பிற்காலத்தில் தனக்கு உதவலாம் என்ற அக்கறையோடு பாலகுமார் விசாரித்தான்.

"அந்தச் சோகக்கதையை ஏன் கேக்கிறாய். அருமந்த தலை மயிரையும் காசைக் கொட்டிக் கருக்கிப் போட்டு அமெரிக்கன் புத்தகத்திலே போனான். இருந்தாப்போல ரண்டுபேர் வந்து இங்கிலிசில ஏதோ கேட்டாங்கள். கிடந்து முடிசினான். அப்படியே அமுக்கியிட்டாங்கள்"

"என்றாப்பா அவங்கள் கேட்ட கேள்விக்கு ஏதேன் மற மொழி சொல்லியிருந்தா சமாளிச்சிருக்கலாமெல்லே?"

"அவன் தமயில கேள்வி கேட்டிருந்தா சமாளிச்சிருக்கலாம் தான். புத்தகம் கொண்டு போலுச் சரியா? பாசை தெரிய வேண்டாமே?"

நடந்து முடிந்த அந்தத் துக்கமான சம்பவத்துக்காக இரு

வரும் சில நிமிடங்கள் மௌனம் அலுத்திடத்தார்கள்.

சக்கரங்கள் பூட்டிய பலகைகளில் பலர் பாய்ந்து பாய்ந்து வித்தை காட்டிக்கொண்டிருந்தார்கள். இரண்டு மோட்டார் சைக்கிள்கள் முன் சக்கரங்களைத் தூக்கி மரியாதை வணக்கம் செலுத்திவிட்டு திரும்பி வரக் கூடக் காற்சட்டை போட்டுக்கொண்டு நடந்த பெண்களின் பின்னால் பலரின் பார்வை பிரயாணம் செய்தன.

"நீ என்ன ஐடியா வைச்சிருக்கிறாய்?" கணேசன் பாலகுமாரை விசாரித்தான்.

"ஆயிரம் அழிச்சாலும் போறது போறதுதான். இஞ்ச இன்னும் கொஞ்சநாளி இருந்தனென்டா முத்துலுக்குப் பக்கத்துக் கட்டில்ல நாலும் படுக்க வேண்டித்தான் வரும்" பாலகுமார் ஆணித்தரமாகச் சொன்னான்.

"சொன்னுப்போல முத்துவைக் கிட்டடியில பாத்தனியே?"

"போன கிறமையும் போனான். கெதியில துண்டு வெட்டுவான்கள் எண்டு சொன்னவன்"

"உவன் ஞானத்தையும் காணேல. எப்ப பாத்தாலும் பெட்டையளக் கலைச்சுக்கொண்டு திரிவான்"

"ஆரோ தூதியம் வைச்சு அவனைத் திருத்திப் போட்டாங்கள். நெஸ்ரோரண்ட் ஒண்டில வேலையும் எடுத்திப் போட்டான்"

தற்செயலாக நேரத்தைப் பார்த்த கணேசன் உடனே அவசரமாகுன். "கடை பூட்டிப் போகுது. சாமான் வாங்கித்தான் இண்டைக்கு சமையல்"

"நாலும் வாறன்"

இருவரும் நடந்தார்கள். ஆட்கள் கடைகளுக்கு உள்ளேயும், வெளியேயும் போய்வந்துகொண்டிருந்தார்கள். கம்பிகளில் கொழுப்பட்டிருந்த பறள்களை சின்னப் பிள்ளைகள் ஜாக்கிரதையாகப் பிடித்திருந்தன. நெஸ்ரோரண்ட் ஒன்றின் முன்னால் கதிரைகள் போடப்பட்டு, குடைகளின் கீழே பலர் பானம் அருந்திக்கொண்டிருந்தார்கள்.

பாலகுமாரும், கணேசனும் 'அல்டி'க்குள் புழுந்தார்கள். தள்ளுவண்டிகள் தாறுமாறாகச் சிதறியிருந்தன. அவற்றுள் ஒன்றைப் பொறுக்கித் தள்ளிக்கொண்டு போனார்கள். வெள்ளிக் கிறமையாதலால் கடையில் ஆட்கள் நிரம்பியிருந்தார்கள்.

பாலகுமார் வைன் போத்தல் ஒன்றைத் தூக்கி வைத்தான். "ஒண்டு காணுமே" என்று கணேசன் கேட்க "ரா மில பியர்க் கேள் ஒண்டிருக்கு" என்று பதிலளித்தான். ஞானி, மா, சீனி, அரிசிப் பொதிகள் அவர்களுடைய வண்டிக்கு இடம்பெயர்ந்துகொண்டிருந்தன. கணேசன் ஒவ்வொரு மூட்டையாகப் பரிசோதித்தபின்பே மூட்டைப் பெட்டியை ஏற்றிக் கொண்டான்.

பணம் செலுத்தவேண்டிய இடத்தில் நீள வரிசை ஊர்ந்துகொண்டிருந்தது. பாலகுமார் சிறரெட் பெட்டியொன்றையும் மறக்காமல் எடுத்துக் கொண்டான். பணத்தைச் செலுத்திப் பொருட்களைப் பைகளினள் அடைந்துகொண்டு கடையைவிட்டு அவர்கள் வெளியே வரும்போது ஆறரை மலியாகிவிட்டது.

"எனக்கு இந்தச் சீவியம் வெறுத்துப் போச்சு" கணேசன் சலித்துக்கொண்டான். அவர்கள் இருவரும் நான்கு கைகளிலும் நான்கு பைகளைச் சுமந்தபடி நடந்துகொண்டிருந்தார்கள்.

"எனக்கு மட்டும் பிடிப்பே? சும்மா கிடந்து சாப்பிடுறதும், படுக்கிறதும் சீ எண்டு போச்சு. அதுதான் வெளியால போக ட்றை பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறீர்" பாலகுமார் சொன்னான்.

"எனக்கு அதுகூட வெறுத்துப் போச்சு. என்க போலுலும் நிலமை ஒண்டுதானே?"

"இஞ்ச எல்லோ வேலை செய்யாதை, அங்கால போகாதை, இங்கால போகதை எண்டு அடைச்சு வைச்சிருக்கிறீங்கள். மற்ற நாடுகளில உப்பிடி இல்லத்தானே? சோசல் காசு குடுக்காம போய் வேலையைச் செய்யுங்கோ எண்டு கலைச்சு விடுறலும்"

"நாலும் உப்பிடி நினைச்சுத்தான் ஒடித் திரிச்சுலன். கிட்டடியில எனக்குத் தெரிஞ்ச பமலியொண்டு கடைக்கு போனது. எப்பிடியிருக்கிறியள் எண்டு போன் பண்ணிக் கேட்டன். ஜேமனி ஒரு சொர்க்கம் தம்பி எண்டார்"

"பமலிகாரர் அப்பிடித்தான் சொல்லவினம். பிள்ளை பிறந்த நாள் தொடக்கம் வேறெந்த நாட்டில காசு குடுக்கிறீன்? எனக்குத் தெரியத்தக்கதாய் வோஉழிவ் மெசினுக்கும், பெரிய வீட்டுக்காண்டியுமே ஒரு பமலி பிள்ளை பெத்ததவை"

இருவரும் பஸ்நிலையத்திற்கு வந்தபோது பஸ் உறுமிக்கொண்டிருந்தது. வேகமாகி ஏறி கடைசி இருக்கைகளில் சாமாங்களைப் பரப்பி அமர்ந்துகொண்டார்கள். பஸ் இருக்கைகளில் ஆங்காங்கே ஆடைகளைத் துச்சமாக மதித்தவர்கள் பலர் அமர்ந்திருந்தார்கள். பாலகுமாரினதும்

கணேசனினதும் கண்கள் சாவகாசமாகச் சுற்றப் பயணம் செய்தன. கோலா, பன்ராக்கள் ஏராளமாகக் காலியாதிக்கொண்டிருந்தன.

"நாட்டுக்குப் போகலாயென்று யோசிக்கிறீன்" கணேசன் யோசனையோடு சொன்னான்.

"உனக்கென்ன விசேஷம்? அங்க ஆளை ஆள் கொல்லுங்கள். அதுக்குள்ளே போய் தலையைக் குடுக்கப் போறியே? பேப்பரைப் பாத் தியெண்டாத் தெரியும் ஒருநாளைக்கு எத்தனை பேரை இனம் தெரியாத நபர்கள் கொல்லுங்கள் என்று"

"நியாயம்தான்" கணேசன் அதைப் பற்றி யோசிக்க, பாலகுமார் வேறுநாட்டுக் களவுகளை ஆராயத் தொடங்கினான்.

பஸ் சலித்துக் கொள்ளாமல் நின்ற நின்ற ஓடியது. பிரயாணிகள் ஏறி இறங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். சாரதி கதவைத் திறந்து ஓடக் கூடாதென்பதில் கவனமாக இருந்தார்.

இறங்க வேண்டிய இடத்தில் இருவரும் இறங்கி நடந்தார்கள். கட்டிடத்தை நெருங்கும்போதே பாட்டுச் சத்தங்களும், பலத்த உரையாடல்களும் கேட்டன. நான் வேறுநாடு என்று அந்தக் கட்டிடம் பெருமைப்பட்டது.

வெளிவாசற் கதவைத் திறந்து இருவரும் உட்பிரவேசித்த போது அங்கே சூழ்நிலை அசாதாரணமாக இருந்தது. யாரோ தங்குப்பும் ஓசையும், போத்தல்கள் உடையும் சத்தமும் கேட்டன.

"எங்கடா ம்தான்" பாலகுமார் கொண்டுவந்த பைட்டுகளை சுவரோடு வைத்துவிட்டு பிடிபிளவால் தாவினேறினான். கணேசன் நிதானமாகப் பின்புறேறினான்.

அறைக் கதவு திறந்திருந்தது. உள்ளே பலர் பரபரப்பாக இயங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். பூட்டிய கதவொன்றின் முன்பு நின்ற ஞானம் கத்திக்கொண்டிருந்தான். அவனுடைய கையில் பாதி உடைந்த போத்தல் ஒன்று இருந்தது. பலர் அவனை நகரவிடாது பிடித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இன்னொருவன் இரத்தம் வழிந்துகொண்டிருந்த தன் கையைத் துடைக்கவில்லை சுற்றிக் கட்டிக்கொண்டிருந்தான்.

"வெளியில வாடா (கெட்ட வார்த்தை). இன்டைக்கு முடிவு காணும் விடமாட்டன். நாயே" ஞானம் திமிரியபடி கத்திக்கொண்டிருந்தான். பூட்டிய கதவுக்குப் பின்னிலிருந்தும் யாரோ கத்தினார்கள்.

(இன்னும் வரும்)

மே-1

1880ம் ஆண்டுகளில் அமெரிக்காவில் தொழிலகங்களில் வேலை செய்த கொண்டிருந்தோர் தொகை 58 லட்சத்திற்கும் அதிகமாகும். இந் நாட்டின் தொழிற்துறை சிறித வளர்ச்சியடைந்த பிறநாடுகளைப் பின்னடைய வைத்தது. சிறித வளர்ச்சியினால் மூலதனச் செறிவு அதிகமாகியது. முதலாளி தொழிலாளர் வர்க்கங்களுக்கிடையில் இடைவெளி அதிகமாகி தொழிலாளிகள் அநியாயமான முறையில் சுரண்டப்பட்டார்கள்.

தொழில் இடங்களில் வெளிச்சம், காற்றோட்டம், சுகாதார வசதிகள் போன்ற எந்த வசதிகளும் இல்லை. விபத்து போன்றவற்றிலிருந்து பாதுகாப்பு இல்லை. 12 மணி, 14 மணியாக வேலை நேரம் இருந்தது. முழுக் குடும்பமும் உழைத்தாலும் அரைப்பட்டினியாகவே வாழலாம் என்ற நிலை.

தொழிலாளர்களின் உரிமைக்குக் குரல் கொடுத்த பத்திரிகைகள் ஒடுக்கப்பட்டன. எல்லா முற்போக்கு இயக்கங்களும் நசுக்கப்பட்டன. இந்தக் கட்டத்தில் தான் ஜேர்மனி, ரஷ்யா, ஓத்தாலி, அயர்லாந்து, நெதர்லாந்து போன்ற நாடுகளிலிருந்து ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் அமெரிக்காவுக்குள் பிரவேசித்தார்கள்.

1869ல் உழைப்பாளர் அறக்காப்பு வரர் எனும் அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டு பல வட்டிகளிலும் சேவை செய்தது. சங்கத்தில் 1000-க்கும் தொழிலாளர்கள் என எதிர்க்கும் நிறுவனங்களின் பொருட்களைப் பசுபகரிக்கும் இயக்கத்தை நடாத்தி இந்த அமைப்பு வெற்றி கண்டது. இந்த அமைப்பில் ஐம்பது ஆயிரத்திற்கும் அதிகமான மகளிர் உறுப்பினர்களாக இருந்தனர். மறியல் செய்தல், கருங்காலிகளை விரட்டல், உதவிநிதி திரட்டல் போன்ற வேலைகளில் உழைப்பாளி பெண்கள் உறுதியாக ஈடுபட்டனர்.

பின்னாட்களில் உழைப்பாளர் அறக்காவலர் அமைப்பின் தலைமை சுயநல தொழிற்சங்க விரோதக் கும்பலிடம் சிக்கிப் பலவீனப்பட்டபோது அமெரிக்க, கனேடிய தாபன ரீதி தொழிலாளர், உழைப்பாளர் என்ற பெயரில் அமைப்பு உருவாகி 1886ல் இவ்வமைப்பு அமெரிக்க தொழிலாளர் சம்மேளனம் என்ற பெயரில் மாற்றப்பட்டு இயங்கியது.

1884ல் நடைபெற்ற இவ்வமைப்பின் மகாநாட்டில் தொழிலாளர் விடுமுறை நாட்களாக உழைப்புத் தினமும், மே தினமும் ஒல்க்கப்பட வேண்டும்

என்று முடிவு செய்யப்பட்டது 8 மணி வேலை, 8 மணி ஓய்வு, 8 மணி உல்லாசம் என்ற கோசங்களும் முடிந்தன.

1885 செப்டம்பர் 7ந் திகதி உழைப்பாளர் தினம் நாடுதழுவிய ரீதியில் கொண்டாடப்பட்டது. இதன்போது நடந்த அணிவகுப்புகளில் 1886 மே மாதம் 1ம் திகதி முதல் 8 மணிநேர உழைப்பு சட்டபூர்வமாக அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டுமென்று வலியுறுத்தப்பட்டது.

உழைப்பாளிகளின் ஊக்கம் ஒருபுறம், தொழிலதிபர்களின் கடும் எதிர்ப்பு மறுபுறம். அறிவுடைய பாட்டாளிகள் அனைவரும் பொது முன்னணியில் முன்வர வேண்டுமென்ற ஈர்வம் அலைமோதியது. மே தின வேலை நிலத்தகீதிற்கான சாயாறிப்புகள் மும்முரமாக நடைபெற்றன.

1886 மே 1ல் எல்லாத் தொழில் இடங்களிலும் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். ரயில்கள் நின்றன. தொழில்கள் ஸ்தம்பித்தன. சிக்காகக் கோ நகரில் ஐலைச் சங்கு எதவில்லை. சுமார் 3,50,000 தொழிலாளர்கள் இவ் வேலை நிறுத்தத்தில் பங்குபற்றினர்.

8 மணி வேலை நேரம் கோரி வேலைநிறுத்தம் செய்த அந்தத் தொழிலாளர்களில் 1,85,000 பேர் அதேநாளில் அல்லது அடுத்த நாள் 8 மணி வேலை நேரம் என்ற உரிமையை அடைந்தனர். 14,16 மணிநேரம் வேலை செய்வதை 2,00,000 பேர்கள் 9,10 மணி நேரம் வேலை செய்யும் வாய்ப்பை பெற்றனர். சலிக்கிரமை என்ற நாள் விடுமுறை, ஞாயிறுக் கிரமை முடிநாள் விடுமுறை பொதுவாக ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது.

தொழிலாளர்களின் ஒருமைப்பாடும், வன்மையும் முதலாளிகளுக்கு வெறியூட்டின. சிகரகோ முதலாளிகள் ஒன்றுகூடி தொழிலாளர்களை அடக்கியொடுக்க முனைந்தனர் மாபெரும் பொலிஸ்படை திரட்டப்பட்டது. மெக்கார்டிக் ஐலையில் வேலைநிறுத்தம் செய்த தொழிலாளர்கள் மீது பொலிசார் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்ய 4 தொழிலாளர்களைக் கொன்றனர்.

பொலிசின் அடக்குறிக்களை எதிர்த்து மே 4ந் திகதி கோமர்க்கெட் சதுக்கத்தில் கூட்டம் ஏற்பட்டு செய்யப்பட்டது. தொழிலாளர் கூடிய இடங்களில்லைலாம் தடியடியும், தாக்குதலும் நடந்தன. கூட்டத்திற்கு 3,000 பேர் வந்திருந்தார்கள்.

கூட்டம் முடிவடையச் சில நிமிடங்கள் இருக்கையில் 180 பேர் கொண்ட பொலிஸ்படை ஆயுதபாலியாக வந்தது தலையும்படி உத்தரவிட்டது. இது அமைதியாக நடக்கும் கூட்டம், அலட்டல் வேண்டாம் என்று பொலிசுக்குச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. திடீரென்று பொலிசு பக்கம் வெடி குண்டு வீசப்பட்டது. 6 பொலிசார் கொல்லப்பட்டனர். 50 பேர் காயமடைந்தனர். பொலிசார் கூட்டத்தின்மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்ததில் பலர் கொல்லப்பட்டனர்.

டனர் . 200 பேர் காயமடைந்தனர் .

இச் சம்பவங்க ளையடுத்த சிகாகோவில் ஸ்ரூக் கணக்கான தொழிலாளர் கள் கைது செய்யப்பட்டனர் . சந்தேகப்பட்டவர்கள் தூக்கப்பட்டார்கள் . நிரபராதிகள், அப்பாவி மக்கள் பொலிசாரால் சித்திரவதை செய்யப் பட்டனர் . பொலிசாரால் கைது செய்யப்பட்டவர்களில் 8பேர் மீது வழக்குத் தொடரப்பட்டது . வெடிகுண்டு வீசப்பட்ட நேரத்தில் இந்த என்மரில் ஒருவரைத் தவிர மற்றவர்கள் யாருமே ஸ்தலத்திலிருக்கவில்லை . ஆயினும் நீதி விசாரணை செய்வோர் ஒப்பற்றிக் கவலைப்படவில்லை .

மேற்படி வழக்கில் ஜூரிகள் அனைவருமே தொழிலதிபர்களும், தொழிற் சாலைகளின் மேலாளர்களும் தான் . வழக்குத் தொடரப்பட்ட 8 பேரும் அவர்கள் புரிந்த எந்த செயல்களுக்கும்ல்லாது கொண்டிருந்த கருத்துகள், கொள்கைகளுக்காகவே குற்றம் சாட்டப்பட்டனர் .

என்மரில் ஒருவருக்கு 15 ஆண்டுகள் சிறைத் தண்டனையும், மிகுதி 7 பேருக்கும் ஓங்குத் தண்டனையும் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது . (கே மார்க்கெட் வெடிகுண்டு சம்பவத்திற்கு பொலிஸ் கையாளே காரணமென பிளினர் பேசப்பட்டது)

மேற்படி வழக்கை மறுவிசாரணை செய்ய மறுக்கப்பட்ட நிலையில் இந்த என்மருக்கும் ஆதரவாகத் தொழிலாளர் கிளர்ச்சியடைந்தனர் . இக் கிளர்ச்சி லூங்கிலாந்ல, பிரான்ஸ், நெதர்லாந்ல, ரஷ்யா, இத்தாலி, ஸ்பெயின் நாடுகளுக்கும் பரவியது . பலர் மரண தண்டனைத் தீர்ப்பை வன்மையாகக் கண்டித்தனர் . கேமார்க்கெட் வழக்குக்கென நீதி திரட்டப்பட்டது .

ஒருவரது மரணதண்டனை ஆயுள் தண்டனையாக மாற்றப்பட்டது . ஒரு இளைஞரைப் பொலிசார் கொன்றனர் . ஏனைய 4 பேரும் 1887 நவம்பர் 11ந் திகதி தூக்கிலிடப்பட்டனர் .

1893 ஜூன் 26ல் ஆயுள் தண்டனை வழங்கப்பட்டோர் விடுதலை செய்யப்பட்டனர் . இந்த மன்விப்பை முதலாளிகள் எதிர்த்தனர் . கொல்லப்பட்ட தியாகிகளின் நினைவுச் சின்னம் 1893 ஜூன் 25ந் திகதி நிறுவப்பட்டது .

8 மணிநேர வேலை இயக்கம், மே தினம், கே மார்க்கெட் சம்பவங்கள், இவற்றை ஒட்டி நடாத்தப்பட்ட மகத்தான வலிமை பொருந்திய இயக்கங்களும் தொழிலாளர்களுக்கு விழிப்புட்டின . அவர்களுடைய அரசியல் உணர்வை கிளறிவிட்டன . முதலாளிகள், அரசாங்கம் இவற்றின் பிற்போக்கு வெறியை எதிர்த்து அரசியல் போராட்டம் நடத்த வேண்டியது அவசியம் என்ற உணர்ந்த பாட்டாளிகள் தொழிலாளர்கள் கட்சிகளை உருவாக்கினார்கள் .

(தொடர்ச்சி 4-1 ம் பக்கத்தில்)

ஆசிரியர்: திருமதி தேவிகா கங்காதரன்
 இணையாசிரியர்: திரு பீற்றர் ஜெயரட்னம்
 முகவரி Frauen Kreis
 Informationzentrum
 Dritte Welt
 Overwegstr 31
 4690 Herne 1
 விடல்: இலவசம்

பெண்கள்
 வட்டம்.
 ஹேர்ணை.
 வெளியீடு . 2.
 பங்குனி ' 88.

- 1988 பெப்ரவரி முதல் மாத சஞ்சிகையாக வெளிவருகிறது .
- குழந்தை வளர்ப்பு, மருத்துவக் கட்டுரைகள், நாட்டியக் கலை, செய்திகள், தகவல்கள் போன்ற விடயங்கள் இடம்பெறுகின்றன .
- இச் சஞ்சிகையை தொடர்ந்து சிறப்பிக்க இருபால் ஆக்கதாரர்களும், வாசகர்களும் முன்வர வேண்டும் .

(இலங்கையில் மலையகத்தில் வாழ்ந்திருந்து 1964ம் ஆண்டில் செய்துகொள்
ளப்பட்ட இலங்கை-இந்திய ஒப்பந்தத்தின் மூலம் இந்தியாவுக்குப் போக
வைக்கப்பட்ட ஒரு கவிஞரின் மனக்குற்றல்களை, மலையகப் பாதிப்புகளின்
பிரதிபலிப்பு, இள அக் கவிஞரின் கவிதைத் தொகுப்பிலிருந்து சேகரித்துத்
தருகிறோம். -கடலோடிகள்)

வண்ணாச்சிறகு கவிதைகள்

புதிய நாற்று

○
தேயிலை செடிகள் மீது
தென்றல் இல்லை,
புயல்.

○
இலைகளும் பூக்களும்
இறந்து விழுந்தன.
இன்னும் என்ன?
செடிகள் மாத்திரம்
விறைத்து நிற்கும்.

○
பன்றிகள் வந்து
வேர்கள் பறிக்கும்
குன்றுகள் நோக்கி
பறாக்கள் பறக்கும்.

○
காகங்கள் சிலது
சிறகுகள் விரித்து
சற்றே கரையும்,
காலங் காலமாய்
தங்கள் மீது
எச்சங்கள் விட்டதை
தேயிலைச் செடிகள்
திரும்பிப்பார்க்கும்

○
பாடல் ஒன்று
மனதில் புரளும்.
"தொண்டமான்— கோழி கூவி."

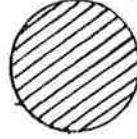
○
இனி
யாரின் வரவு
எங்களை துளிர்விக்கும்?
எம் பூக்களை ஆக்கும்?

○

கேள்விக்கு பதிலாய்
நாங்கள்! நாங்கள்!
என்றே பதில் வரும்.

○

தேயிலைச் செடிகள்
திரும்பிப் பார்க்கும்.
பாருமலை,
குளிந்து பார்க்கும்
ஆங்கே
புதிய காதலர்கள்
புடைத்துக் கிணம்பும்!

ஒரே வானத்தின் கீழ்...

வடக்குச் சமவெளி மரங்கள்
தமக்குள் பூக்கும்
கிழக்குச் சமவெளி மீன்கள்
தமக்குள் பாடும்
மலைத்தொடர் மேகங்கள்
தரிப்பிடம் தேடி அழையும்

○

மரங்களும்
மீன்களும்
மேகங்களும்
கழுகுக் கால்களின் கீழே
நகங்கும்

○

சித்தார்த்த உடைக்குள்ளே
பேய்கள் உயிர்த்தொள்ளும்
வட்டமேசைக் கால்களின் கீழே
கழுகுகள் பிணர்தின்னும்

○

ஒரே வானத்தின் கீழே
பல வண்ணங்கள்
ஒரே கழுகுப் பார்வையில்
அகப்படும்—
மரங்கள்
மீன்கள்
மேகங்கள்

○

பொது எதிரி
பூமிக்கு மேலே தாவுகிறான்
ஹோர்குலில் கதைகள்
விண் போகும்

○

ஓ!
நம் வசந்தம்
ஒரே மரத்தின்
கீழ் வரட்டும்,
நம் கனவுகள்
ஒரே மூலையில்
ஐனிக்கட்டும்.

சென்று வருகிறேன் ஜென்ம பூமியே!

நக்கின்ஸின் தொடர்களை நான்
 நானெல்லாம் பார்க்கின்றேன்;
 'நீ பார்த்துச் சலிக்காத
 பொருளென்ன' என்று நீர்
 எனக் கேட்டால்
 நான் சொல்லும் பதிலிதுதான்-
 'குளிர்மேகம் வாடியிடும்
 நக்கின்ஸின் தொடர்கள்தான்
 நான் பார்த்துச் சலிக்காத
 நல்ல பொருள் என்பேன் நான்!'

○
 மக்களையும் சமுத்திரத்தில்
 நானுமோர் துளி,
 மனம் விட்டு நேசிக்கும்
 பழக்கம் எனக்குண்டு
 தாம் பிறந்த நாடுகளை
 நேசிக்காத மக்களில்லை
 இயற்கையெனும் பெரும் கலைஞன்
 செதுக்குகிற சிற்பங்களை
 டீசிக்காத கவிஞரில்லை

○
 நக்கின்ஸின் தொடர்களை நான்
 நானெல்லாம் பார்க்கின்றேன்
 வயது ஐந்திருக்கும்;
 இத்தொடரில்-
 வந்து குடியேறினேன்!
 அன்றிருந்து என் கண்கள்
 நக்கின்ஸின் தொடர்களை

நானெல்லாம்-
 ஆயிரம் தடவைகள்
 அழகுறக் காணும்ே!
 இருபது வருடங்கள்
 ஓடி மறைந்தன; என்றாலும்
 இன்றைக்கும் இத்தொடர்கள்
 இதயத்தில். குளிருட்டும் பொருளாகும்!

○
 இந்நாட்டு மக்களை நான்
 இதயத்தில் நேசித்து,
 நக்கின்ஸின் தொடர்களிலே
 சில காலம்
 நானெல்லாம்
 ஏறி இறங்கியுள்ளேன்
 இன்றைக்கும் அந்நாட்கள்
 இதயத்தில் குறுகுறுக்கும்!

○
 நாட்கள் கழிகின்றன;
 நாடுகடக்கும் வேளை
 நெருங்குகின்றது;
 பிரிவு என் வாசலைத்தட்டுகிறது.
 பிரிவு வேதனையின் பிரதிபிதி
 விழி வாசலை மூட்டுகிறாள்.
 அழுது விடுவனோ என்ற பயம்
 என்னை அழுக்குகிறது...

○
 நம்மினைப்பு, நம்நேசம்
 நம் இயக்க விளைபொருளே;

ஊம் இயக்கம், ஊம் வர்க்க
செயல் பாட்டின் விளைபொருளே !
நாமெல்லம் —

எங்கெங்கு இருந்தாலும்,
இதயத்தால், எடுத்த லட்சியத்தால்
உலக இயக்க மெனும் அணியினிலே
ஓர்மணியாய் தானிருப்போம் !
என்றாலும் —

நான் பிறந்த நாட்டினிலே
நான் இருக்க விதியில்லை;
என் ஜென்ம பூமியிலே
எனக்கு உரிமையில்லை.

என்றக்கால் —
வேதனைகள் முட்டாதோ !
சொல்லுங்கள் தோழர்களே
உங்களுக்கும் ஒரு நான்
உங்களது நாட்டை
பிரிகின்ற நிலைவந்தால்
உங்களது மனநிலையில்
உவப்பா மேலோங்கும் ?
இல்லை, இல்லை,
ஓர்துயர் அலை நெஞ்சில்
மேனிவருமன்றோ ?

○

ஓ !

என்னருமைத் தோழர்களே
இறுதியாக
கப்பலிலே நான் நின்று
கையசைத்து விடை சொல்லும்
போதினிலே —

என் கண்கள் மாத்திரமா ?
உங்களது கண்களும்தான்

உணர்ச்சி மிக்க ஒரு பாஷையினை
வெளிப்படுத்தும் நானறிவேன் !
கனெனில்

என் கவிதைப் பொருள்களை நான்
இன்று பிரிகின்றேன்
இதயத்தின் சுமையோடு
தேசம் கடக்கின்றேன்;

○

சென்று வருகின்றேன்
மலைத்தொடர்களே;
திரும்பவும் நான் உன்னை
என்று காண்குவேனோ ?
சென்று வருகின்றேன்
தோழர்களே !
திரும்பவும் நாம் ஓனறாய்
என்று மலையேறுவோமோ ?
சென்று வருகின்றேன்
கொற்ற கங்கையே !
திரும்பவும் உன்மேனியில்
என்று நீராடுவேனோ ?
சென்று வருகின்றேன்
வெகுஜனங்காள்;
திரும்பவும் நாம் இதயமகிழ்வோடு
என்று கரம் குலுக்குவோமோ ?
சென்று வருகின்றேன்
ஜென்ம பூமியே,
திரும்பவும் உன் வெளிகளில்
என்று ஓடிமகிழ்வனோ ?

(1976)

தார்பீஸ்

கடல்: 1

மே 1988

கலம்: 5

கதைகளில்
உரும் பெயர்கள்
கற்பனைகைய.

ஆக்கதாரர்களை
அவர்களின்
ஆக்கங்களுக்கு
பொருப்பாளிகள்.

ஆசிரியர் குழு..... கடலோடிகள்

அடலை, ஓசியம்..... ரமணி

வெள்ளிடு..... தென்னாசிய நிதியுதம்

புகழர்..... SÜDASIEN BÜRO
KIEFERNSTR 45
5600 WUPPERTAL-2
WEST GERMANY
TEL. 0202. 507156

'வெள்ளைக்கார அட்டைங்க நம்ம இரத்தத்தை ஒட்ட
உறிஞ்சிட்டுப் போயிட்டாங்க. இப்ப இந்தக் கறத்த
மனுசு அட்டைங்க நம்ம இரத்தத்தைக் குடிக்குது. அதங்க
கிட்ட ரொம்ப ஜாக்கிரதையா இருக்கணும்'

- 'முட்டத்தினி' நாவலில் புலோலியூர் சு.சதாசிவம்

தமிழர்

© SÜDASIEN BÜRO

Nachdruck nur mit genehmigung
des Herausgebers.

SÜDASIEN BÜRO

*KIEFERNSTR. 45
5600 WUPPERTAL-2
WEST GERMANY.*